

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBĖS TARNYBOS ĮSTATYMO NR. VIII-1316 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2018 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1316 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymą Nr. VIII-1316 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBĖS TARNYBOS
ĮSTATYMAS**

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis Įstatymas nustato pagrindinius valstybės tarnybos principus, valstybės tarnautojo statusą, atsakomybę, darbo užmokestį, socialines ir kitas garantijas, valstybės tarnybos valdymo teisinius pagrindus.

2 straipsnis. Pagrindinės Įstatymo sąvokos

1. **Įstaigos vadovas** – valstybės tarnautojas, priimtas vadovauti valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai.

2. **Karjeros valstybės tarnautojas** – valstybės tarnautojas, priimtas į pareigas neterminuotam laikui arba įstatymų nustatytai kadencijai ir galintis siekti karjeros valstybės tarnyboje.

3. **Lygiavertės pareigos** – tai pačiai įstaigų vadovų ir karjeros valstybės tarnautojų pareigybių grupei priklausančios pareigos.

4. **Pakaitinis valstybės tarnautojas** – valstybės tarnautojas, priimtas į karjeros valstybės tarnautojo pareigas, iki šio Įstatymo nustatyta tvarka į jas bus priimtas karjeros valstybės tarnautojas, taip pat valstybės tarnautojas, pakeičiantis laikinai negalintį eiti pareigų valstybės tarnautoją.

5. **Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojas** – valstybės tarnautojas, priimtas į pareigas jį priėmusio valstybės politiko ar kolegialios valstybės institucijos įgaliojimų laikui arba kituose įstatymuose nustatytam laikui.

6. **Statutinis valstybės tarnautojas** – valstybės tarnautojas, kurio tarnybą reglamentuoja įstatymo patvirtintas statutas arba Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymas, nustatantys priėmimo į valstybės tarnybą, tarnybos atlikimo, darbo užmokesčio, socialinių garantijų, atleidimo, atsakomybės ir kitas su tarnybos ypatumais susijusias sąlygas, ir (ar) turintis viešojo administravimo įgaliojimus jam nepavaldžių asmenų atžvilgiu.

7. **Valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos** – atstovaujamosios, valstybės vadovo, vykdomosios, teisminės valdžios institucijos, teisėsaugos institucijos ir įstaigos, audita, kontrolę (priežiūrą) atliekančios institucijos ir įstaigos, kitos valstybės ir savivaldybių institucijos ir

įstaigos, kurios finansuojamos iš valstybės ar savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų ir kurioms Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka yra suteikti viešojo administravimo įgaliojimai.

8. **Valstybės politikai** – asmenys, įstatymų nustatyta tvarka išrinkti ar paskirti į Respublikos Prezidento, Seimo Pirmininko, Seimo nario, Ministro Pirmininko, ministro, savivaldybės tarybos nario, savivaldybės mero, savivaldybės mero pavaduotojo pareigas.

9. **Valstybės tarnautojas** – fizinis asmuo, einantis valstybės tarnybos pareigas.

10. **Valstybės tarnautojo statusas** – valstybės tarnautojo teisinė padėtis.

11. **Valstybės tarnyba** – valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose pareigas einančių asmenų profesinė veikla, kuria vykdomos viešojo administravimo funkcijos ir (arba) padedama valstybės ar vietos valdžią įgyvendinantiems asmenims vykdyti jiems nustatytas funkcijas, išskyrus ūkinio ir (ar) techninio pobūdžio funkcijas.

3 straipsnis. Pagrindiniai valstybės tarnybos ir valstybės tarnautojų profesinės veiklos principai

1. Valstybės tarnyba grindžiama šiais pagrindiniais principais:

- 1) lygių sąlygų stojant į valstybės tarnybą;
- 2) viešojo intereso pirmenybės prieš privatų interesą;
- 3) viešumo;
- 4) neutralumo politinio proceso dalyvių atžvilgiu (netaikoma politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojams);
- 5) viešojo intereso tęstinumo garantavimo pasikeitus politinei valdžiai;
- 6) teisės viršenybės ir teisėtumo.

2. Pagrindiniai valstybės tarnautojų veiklos principai yra šie:

- 1) atsakomybė. Valstybės tarnautojas turi atsakyti už savo veiksmų pasekmes ir rūpintis valstybės ir visuomenės gerove;
- 2) atvirumas. Valstybės tarnautojas turi būti atviras kitokiam požiūriui, pozityvioms iniciatyvoms, dialogui, bendradarbiavimui, naujovėms;
- 3) efektyvumas. Valstybės tarnautojas tarnybinės veiklos rezultatų turi siekti kuo mažesnėmis sąnaudomis, jam skirtus išteklius naudoti ekonomiškai;
- 4) kūrybingumas. Valstybės tarnautojas turi būti iniciatyvus, tarp iššūkių įžvelgti naujas galimybes valstybės sėkmei kurti ir siekti jas įgyvendinti;
- 5) lankstumas. Valstybės tarnautojas turi gebėti prisitaikyti prie kintančių veiklos sąlygų bei reikalavimų: technologijos ir technikos, darbo organizavimo pokyčių ir kitų aplinkybių;
- 6) lojalumas valstybei. Valstybės tarnautojas turi veikti valstybės interesais, nepažeisti jos konstitucinės santvarkos, prireikus imtis visų teisėtų veiksmų, reikalingų šiai santvarkai apsaugoti;
- 7) nesavanaudiškumas. Valstybės tarnautojas privalo naudoti jam patikėtą valstybės ir savivaldybių turtą, tarnybinę informaciją tik visuomenės gerovei, eidamas pareigas nesiekti naudos sau ar kitiems su juo susijusiems asmenims;
- 8) nešališkumas. Valstybės tarnautojas privalo būti objektyvus, priimdamas sprendimus vengti asmeniškumų;
- 9) padorumas. Valstybės tarnautojas privalo elgtis nepriekaištingai, nepriimti dovanų, pinigų ar paslaugų, išskirtinių lengvatų ir nuolaidų iš asmenų ar organizacijų, siekiančių daryti įtaką, kai jis eina pareigas;
- 10) pagarba žmogui ir valstybei. Valstybės tarnautojas privalo gerbti žmogų ir pagrindines jo teises bei laisves, valstybę, jos institucijas ir įstaigas, laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų, kitų teisės aktų ir vykdyti teismų sprendimus;
- 11) profesionalumas. Valstybės tarnautojas turi siekti aukščiausios kokybės tarnybinės veiklos rezultatų, deramai atlikti savo pareigas, nuolat tobulėti;
- 12) viešumas. Valstybės tarnautojo tarnybinė veikla turi būti vieša ir suprantama, atvira įvertinti. Šio principo veikimas gali būti ribojamas siekiant apsaugoti asmens teises, valstybės, tarnybos ar komercinę paslaptį.

4 straipsnis. Valstybės tarnautojo nepriekaištinga reputacija

1. Valstybės tarnautojas privalo būti nepriekaištingos reputacijos.
2. Valstybės tarnautojas arba asmuo, pretenduojantis tapti valstybės tarnautoju, nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu jis:
 - 1) įstatymų nustatyta tvarka pripažintas kaltu dėl sunkaus ar labai sunkaus arba tyčinio nesunkaus ar apysunkio nusikaltimo padarymo ir turi neišnykusį ar nepanaikintą teistumą arba nepasibaigusį laidavimo terminą;
 - 2) įstatymų nustatyta tvarka pripažintas kaltu dėl nusikaltimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar dėl korupcinio pobūdžio nusikaltimo, nurodyto Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatyme (toliau – Korupcijos prevencijos įstatymas), padarymo ir turi neišnykusį ar nepanaikintą teistumą arba nepasibaigusį laidavimo terminą;
 - 3) įstatymų nustatyta tvarka pripažintas kaltu dėl nusikaltimo, kuriuo padaryta turtinė žala valstybei, ir turi neišnykusį ar nepanaikintą teistumą arba nepasibaigusį laidavimo terminą;
 - 4) įstatymų nustatyta tvarka pripažintas kaltu dėl baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio baudžiamojo nusižengimo, nurodyto Korupcijos prevencijos įstatyme, padarymo ir nuo apkaltinamojo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos nepraėjo 3 metai arba yra nepasibaigęs laidavimo terminas;
 - 5) atleistas iš valstybės tarnautojo pareigų už šio Įstatymo 31 straipsnio 6 dalies 1–5 ir 8, 9, 10 punktuose nurodytus šiurkščius pažeidimus arba šio Įstatymo 32 straipsnio 2 dalyje numatytu atveju pripažintas padaręs šiurkštų tarnybinį nusižengimą, už kurį turėtų būti skirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų, ir nuo atleidimo iš pareigų dienos arba nuo pripažinimo padarius šiurkštų tarnybinį nusižengimą dienos nepraėjo treji metai;
 - 6) atleistas iš darbo, pareigų ar praradęs teisę verstis atitinkama veikla už kituose įstatymuose keliamo nepriekaištingos reputacijos reikalavimo neatitiktį ar elgesio (etikos) normų pažeidimą ir nuo atleidimo iš darbo, pareigų ar teisės verstis atitinkama veikla praradimo dienos nepraėjo 3 metai;
 - 7) atleistas iš skiriamų arba pašalintas iš renkamų pareigų dėl priesaikos ar pasižadėjimo sulaužymo, pareigūno vardo pažeminimo ir nuo atleidimo ar pašalinimo iš pareigų dienos nepraėjo 3 metai;
 - 8) buvo ar yra įstatymų nustatyta tvarka uždraustos organizacijos narys.
3. Valstybės tarnautoją į pareigas priimančio asmuo atsako, kad į valstybės tarnautojo pareigas būtų priimti ir tas pareigas eiti tik nepriekaištingos reputacijos reikalavimus atitinkantys asmenys.
4. Vykdydamas šio straipsnio 3 dalyje nustatytą pareigą, valstybės tarnautoją į pareigas priimančio asmuo turi teisę motyvuotu rašytiniu prašymu kreiptis į teisėsaugos, kontrolės ir kitas institucijas, įstaigas ar įmones, kad šios pateiktų apie tokį asmenį jų turimą informaciją. Institucijos, įstaigos ir įmonės tokią informaciją turi pateikti ne vėliau kaip per 7 kalendorines dienas nuo prašymo pateikti tokią informaciją gavimo dienos, jeigu teisės aktai nenustato kitaip.

5 straipsnis. Įstatymo taikymas

1. Šis Įstatymas be išlygų taikomas valstybės tarnautojams.
2. Seimo ar Respublikos Prezidento paskirtiems valstybės institucijų ir įstaigų vadovams, kitiems Seimo ar Respublikos Prezidento paskirtiems valstybės pareigūnams ir Vyriausybės priimamiems bei Ministro Pirmininko skiriamiems pareigūnams taikomi šio Įstatymo 36 ir 37 straipsniai. Respublikos Prezidento kanceliarijos kancleriui šis Įstatymas taikomas be išlygų, o Seimo kancleriui – su Lietuvos Respublikos Seimo statute numatytais taisyklėmis.
3. Seimo ar Respublikos Prezidento paskirtiems valstybinių (nuolatinių) komisijų ir tarybų pirmininkams, jų pavaduotojams ir nariams, taip pat pagal specialius įstatymus įsteigtų komisijų, tarybų, fondų valdybų pirmininkams ir nariams taikomi šio Įstatymo 36 ir 37 straipsniai.
4. Šis Įstatymas netaikomas:
 - 1) valstybės politikams;

2) Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo ir kitų teismų teisėjams, prokurorams;

3) Lietuvos banko valdybos pirmininkui, jo pavaduotojams, valdybos nariams ir kitiems Lietuvos banko tarnautojams;

4) profesinės karo tarnybos kariams;

5) valstybės ir savivaldybių įmonių darbuotojams;

6) viešųjų įstaigų darbuotojams;

7) darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis ir gaunantiems darbo užmokestį iš valstybės ir savivaldybių biudžetų ir valstybės pinigų fondų;

8) žvalgybos pareigūnams;

9) Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnams;

10) statutiniams valstybės tarnautojams.

5. Priimant į seniūno pareigas šio Įstatymo nuostatos taikomos tiek, kiek priėmimo į seniūno pareigas sąlygų nenumato Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas.

6 straipsnis. Darbo santykius reglamentuojančių įstatymų taikymas valstybės tarnautojams

Darbo santykius ir socialines garantijas reglamentuojantys įstatymai bei kiti teisės aktai valstybės tarnautojams taikomi tiek, kiek jų statuso ir socialinių garantijų neregamentuoti šiame įstatyme.

II SKYRIUS VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ PAREIGYBĖS

7 straipsnis. Valstybės tarnautojų pareigybių grupės ir pareiginių algų koeficientai

1. Valstybės tarnautojų pareigybės skirstomos į 10 grupių. Aukščiausia yra 1 grupė, žemiausia – 10 grupė.

2. Valstybės tarnautojų pareiginių algų koeficientus valstybės tarnautojų pareigybių grupėms priskiria šis Įstatymas (1 priedas). Valstybės tarnautojų pareiginių algų koeficientai nustatomi, atsižvelgiant į grupę, kuriai priskirta valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga. Kriterijus, kuriais vadovaujantis valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos skirstomos į grupes, nustato šis Įstatymas (2 priedas).

3. Seimas, atsižvelgdamas į šio Įstatymo (2 priede) nustatytus kriterijus, tvirtina Seimo, Seimo kanceliarijos ir Seimui atskaitingų institucijų, Respublikos Prezidento institucijos ir Respublikos Prezidentui atskaitingų institucijų, Nacionalinės teismų administracijos, teismų, prokuratūros bei savivaldybių institucijų ir įstaigų sąrašą pagal grupes. Vyriausybė, atsižvelgdama į šio Įstatymo (2 priede) nustatytus kriterijus, tvirtina šioje dalyje nenurodytų valstybės institucijų ir įstaigų sąrašą pagal grupes.

8 straipsnis. Valstybės tarnautojų skaičius, pareigybių aprašymai ir sąrašai

1. Didžiausią leistiną valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis ir gaunančių darbo užmokestį iš valstybės biudžeto ir valstybės pinigų fondų (išskyrus darbuotojus, dirbančius pagal darbo sutartis ir gaunančius darbo užmokestį iš Europos Sąjungos struktūrinės, kitos Europos Sąjungos finansinės paramos ir tarptautinės finansinės paramos lėšų (išskyrus techninės paramos lėšas), pareigybių skaičių tvirtina: Seimo valdyba – Seimo kanceliarijoje ir Seimui atskaitingose institucijose; Respublikos Prezidentas ar jo įgaliotas asmuo – Respublikos Prezidento institucijoje ir Respublikos Prezidentui atskaitingose institucijose; Vyriausybė – Vyriausybės kanceliarijoje, ministerijose, Vyriausybės įstaigose, Vyriausybės atstovų tarnybose, ministrų valdymo sritims nepriskirtose valstybės institucijose ir įstaigose ir bendrą didžiausią leistiną valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis ir gaunančių darbo užmokestį iš valstybės biudžeto ir valstybės pinigų fondų (išskyrus darbuotojus, dirbančius pagal darbo sutartis ir gaunančius darbo užmokestį iš Europos Sąjungos struktūrinės, kitos Europos

Sąjungos finansinės paramos ir tarptautinės finansinės paramos lėšų (išskyrus techninės paramos lėšas), pareigybių skaičių atitinkamo ministro valdymo sritims priskirtose įstaigose prie ministerijos bei kitose priskirtose valstybės institucijose ir įstaigose (išskyrus bendrą didžiausią leistiną Lietuvos kariuomenės darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, pareigybių skaičių); ministrai – jų valdymo sritims priskirtose atskirose įstaigose prie ministerijų bei kitose priskirtose valstybės institucijose ir įstaigose. Ministrai, tvirtindami didžiausią leistiną valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis ir gaunančių darbo užmokestį iš valstybės biudžeto ir valstybės pinigų fondų (išskyrus darbuotojus, dirbančius pagal darbo sutartis ir gaunančius darbo užmokestį iš Europos Sąjungos struktūrines, kitos Europos Sąjungos finansinės paramos ir tarptautinės finansinės paramos lėšų (išskyrus techninės paramos lėšas), pareigybių skaičių jų valdymo sritims priskirtose atskirose įstaigose prie ministerijų bei kitose priskirtose valstybės institucijose ir įstaigose, negali viršyti Vyriausybės patvirtinto bendro didžiausio leistino valstybės tarnautojų ir darbuotojų pareigybių skaičiaus atitinkamų ministrų valdymo sritims priskirtose įstaigose prie ministerijos bei kitose priskirtose valstybės institucijose ir įstaigose. Didžiausią leistiną valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis ir gaunančių darbo užmokestį iš savivaldybės biudžeto (išskyrus darbuotojus, dirbančius pagal darbo sutartis ir gaunančius darbo užmokestį iš Europos Sąjungos struktūrines, kitos Europos Sąjungos finansinės paramos ir tarptautinės finansinės paramos lėšų (išskyrus techninės paramos lėšas), pareigybių skaičių savivaldybės institucijose ir įstaigose tvirtina savivaldybės taryba. Nacionalinės teismų administracijos didžiausią leistiną valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, pareigybių skaičių, suderinęs su steigėju, tvirtina Nacionalinės teismų administracijos direktorius.

2. Valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis ir gaunančių darbo užmokestį iš valstybės biudžeto ir valstybės pinigų fondų ar savivaldybės biudžeto (išskyrus darbuotojus, dirbančius pagal darbo sutartis ir gaunančius darbo užmokestį iš Europos Sąjungos struktūrines, kitos Europos Sąjungos finansinės paramos ir tarptautinės finansinės paramos lėšų (išskyrus techninės paramos lėšas), pareigybių poreikis nustatomas vadovaujantis Vyriausybės patvirtintais kriterijais.

3. Valstybės tarnautojų pareigybės aprašomos ir vertinamos vadovaujantis Vyriausybės tvirtinama Valstybės tarnautojų pareigybių aprašymo ir vertinimo metodika.

4. Valstybės tarnautojų pareigybių aprašymus ir sąrašus tvirtina:

1) valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose – valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų vadovai;

2) teismuose – atitinkamo teismo kancleris;

3) prokuratūros sistemos – generalinis prokuroras;

4) Vyriausybės atstovų, Vyriausybės įgaliotinių ir jų pavaduotojų – Vyriausybė ar jos įgaliotas ministras;

5) savivaldybės administracijos direktoriaus, jo pavaduotojo ir savivaldybės kontrolieriaus – savivaldybės taryba;

6) valstybės institucijų ir įstaigų vadovų – juos į pareigas priėmęs asmuo arba juos į pareigas paskyrusios kolegialios institucijos vadovas;

5. Valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų valstybės tarnautojų pareigybių sąrašė gali būti tik tos valstybės tarnautojų pareigybės, kurios nurodytos šio Įstatymo 1 priede arba nustatytos pagal kitus įstatymus. Tuo atveju, kai pareigybės pavadinimas nustatomas pagal kitus įstatymus, valstybės ar savivaldybių institucijos ar įstaigos valstybės tarnautojų pareigybių sąrašė ir valstybės tarnautojo pareigybės aprašyme valstybės tarnautojo pareigybė nurodoma pagal kitą įstatymą.

III SKYRIUS

PRIĖMIMAS Į VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ PAREIGAS

9 straipsnis. Priėmimo į valstybės tarnautojų pareigas reikalavimai

1. Asmuo, priimamas į valstybės tarnautojo pareigas, turi atitikti šiuos bendruosius reikalavimus:

- 1) turėti Lietuvos Respublikos pilietybę;
 - 2) mokėti valstybinę lietuvių kalbą;
 - 3) būti ne jaunesnis kaip 18 metų ir ne vyresnis kaip 65 metų. Reikalavimas būti ne vyresniam kaip 65 metų netaikomas politinio (asmeninio) pasitikėjimo ir pakaitiniams valstybės tarnautojams;
 - 4) turėti aukštąjį išsilavinimą.
2. Į valstybės tarnautojo pareigas negali būti priimtas asmuo:
- 1) jeigu iš Korupcijos prevencijos įstatymo nustatytais atvejais ir tvarka pateiktos informacijos, iš šio įstatymo 52 straipsnyje nurodyto registro gautos informacijos apie asmenis, atleistus iš valstybės tarnautojo pareigų už šiurkštų tarnybinį nusižengimą ar pripažintus padariusiais tarnybinį nusižengimą, už kurį jiems turėtų būti skirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų, iš asmens, siekiančio valstybės tarnautojo statuso, užpildytos deklaracijos ar kitų duomenų paaiškėja, kad asmuo neatitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimų;
 - 2) kurio teisę eiti valstybės tarnautojo pareigas yra atėmęs teismas;
 - 3) kurio sutuoktinis, partneris (kai partnerystė įregistruota įstatymų nustatyta tvarka), artimasis giminaitis ar svainystės ryšiais susijęs asmuo eina valstybės tarnautojo pareigas valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, jeigu jie pagal pareigas būtų susiję tiesioginio pavaldumo santykiais;
 - 4) įstatymų nustatyta tvarka pripažintas neveiksnium su valstybės tarnautojo atliekamomis funkcijomis susijusioje srityje;
 - 5) kitų įstatymų nustatytais atvejais.
3. Asmuo, siekiantis valstybės tarnautojo statuso, turi užpildyti Vyriausybės patvirtintos formos deklaraciją, kurioje būtų pateikti duomenys dėl jo atitikties nepriekaištingos reputacijos reikalavimams. Jeigu nustatoma, kad asmuo, siekiantis valstybės tarnautojo statuso, ar valstybės tarnautojas nuslėpė ar pateikė tikrovės neatitinkančius duomenis dėl jo atitikties nepriekaištingos reputacijos reikalavimams, asmuo, siekiantis valstybės tarnautojo statuso, nepriimamas į valstybės tarnautojo pareigas, o valstybės tarnautojas atleidžiamas iš valstybės tarnautojo pareigų.
4. Be to, į valstybės tarnautojo pareigas priimami asmenys turi atitikti specialiuosius reikalavimus, nustatytus teisės aktuose ar pareigybės aprašyme. Pareigybės aprašyme negali būti nustatyti tokie specialieji reikalavimai, kurie nebūtini pareigybės aprašyme nustatytoms funkcijoms atlikti. Į karjeros valstybės tarnautojo pareigas priimamam asmeniui nėra privalomas reikalavimas turėti valstybės tarnybos stažą, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.
5. Jei valstybės tarnautojo pareigybės aprašyme yra nustatytas specialus reikalavimas atitikti reikalavimus, būtinus išduodant leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, kandidatūra patikrinama iki asmens, pripažinto laimėjusiu konkursą, priėmimo į valstybės tarnautojo pareigas arba iki asmens priėmimo į valstybės tarnautojo pareigas, į kurias šio Įstatymo nustatyta tvarka priimama be konkurso. Į valstybės tarnautojo pareigas asmuo yra priimamas, kai teisės aktų nustatyta tvarka priimamas sprendimas, kad šiam asmeniui gali būti išduotas leidimas dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija arba suteikta teisė dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, žymima slaptumo žyma „Riboto naudojimo“.

10 straipsnis. Priėmimas į valstybės tarnautojų pareigas

1. Į karjeros valstybės tarnautojo pareigas priima:
 - 1) Seimo kanceliarijoje – Seimo kancleris;
 - 2) Respublikos Prezidento kanceliarijoje – kancleris;
 - 3) Vyriausybės atstovą Europos žmogaus teisių teisme – Vyriausybė;
 - 4) Vyriausybės kanceliarijoje – Vyriausybės kancleris;
 - 5) valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose – tų institucijų ir įstaigų vadovai;
 - 6) teismuose – atitinkamo teismo kancleris, o teismo kanclerį – teismo pirmininkas.
2. Į įstaigų vadovų pareigas priima:
 - 1) Seimui atskaitingose institucijose ir įstaigose – įstatymų įgaliotos institucijos ir asmenys;

- 2) Respublikos Prezidento kanceliarijos kanclerį – Respublikos Prezidentas;
 - 3) Vyriausybės atstovą – Vyriausybė;
 - 4) Vyriausybės įstaigų vadovus – Vyriausybė;
 - 5) Nacionalinės teismų administracijos direktorių – įstatymo įgaliojta institucija ar asmuo;
 - 6) valstybės institucijose ir įstaigose – aukštesnių pagal pavaldumą valstybės institucijų ir įstaigų vadovai, Vyriausybės kanceliarijoje – Ministras Pirmininkas;
 - 7) savivaldybės administracijos direktorių (direktoriaus pavaduotoją) ir savivaldybės kontrolierių – savivaldybės taryba.
3. Į politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigas priima:
- 1) Seimo Pirmininko politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojus – Seimo Pirmininkas ar jo įgaliojtas Seimo kancleris šio įstatymo 12 straipsnyje ir Seimo statute nustatyta tvarka;
 - 2) kitus Seimo politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojus – Seimo kancleris šio Įstatymo 12 straipsnyje ir Seimo statute nustatyta tvarka;
 - 3) Respublikos Prezidento institucijoje – Respublikos Prezidentas ar jo įgaliojtas asmuo;
 - 4) Ministro Pirmininko politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojus – Ministras Pirmininkas ar jo įgaliojtas asmuo;
 - 5) ministerijoje – ministras;
 - 6) Vyriausybės įgaliotinį ir jo pavaduotoją – Vyriausybė;
 - 7) savivaldybės institucijoje – savivaldybės meras.
4. Jeigu kiti įstatymai (išskyrus Lietuvos Respublikos Prezidento įstatyme ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatyme nustatytas šių institucijų kanclerių priėmimo į pareigas sąlygas, Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymą, Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymą ir Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatyme, Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatyme ir Lietuvos Respublikos laikino tiesioginio valdymo savivaldybės teritorijoje įstatyme nustatytas įstaigos vadovų priėmimo į pareigas sąlygas) nustato kitokias priėmimo į valstybės tarnautojo pareigas sąlygas, taikomos šio Įstatymo nuostatos.
5. Su valstybės tarnautojais darbo sutartys nesudaromos.
6. Priėmimą į valstybės tarnautojo pareigas Vyriausybės nustatyta tvarka organizuoja Vyriausybės įgaliojta institucija.

11 straipsnis. Priėmimas į karjeros valstybės tarnautojų pareigas

1. Į karjeros valstybės tarnautojo pareigas priimama:
 - 1) konkurso būdu;
 - 2) be konkurso.
2. Konkurse gali dalyvauti asmenys, atitinkantys šio Įstatymo 4 ir 9 straipsniuose nustatytus reikalavimus. Konkurso metu tikrinamas asmens tinkamumas eiti karjeros valstybės tarnautojo pareigas, įvertinamos asmens turimos kompetencijos ir gebėjimai atlikti karjeros valstybės tarnautojo pareigybės aprašyme nurodytas funkcijas.
3. Konkursas į laisvas karjeros valstybės tarnautojo pareigas tuo atveju, jei į šias pareigas valstybės tarnautojas nebuvo priimtas kitu šiame Įstatyme nustatytu būdu, turi būti paskelbtas ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo valstybės tarnautojo pareigų atsilaisvinimo.
4. Be konkurso į karjeros valstybės tarnautojo pareigas gali būti priimama šio Įstatymo 16 straipsnio 2, 3, 4 ir 5 dalyse bei 48 straipsnio 10 dalyje nurodytais atvejais ir tvarka.

12 straipsnis. Priėmimas į politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigas

1. Į politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigas priimama be konkurso valstybės politiko ar kolegialios valstybės institucijos pasirinkimu.
2. Už asmenų, priimamų į politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigas, atitiktį šio Įstatymo 4 ir 9 straipsniuose nustatytiems reikalavimams, atsako valstybės politikas, kurio pasitikėjimo pagrindu priimamas valstybės tarnautojas, arba kolegialios valstybės institucijos,

kurios pasitikėjimo pagrindu priimamas valstybės tarnautojas, vadovas.

13 straipsnis. Priėmimas į įstaigų vadovų pareigas

1. Į įstaigų vadovų pareigas priimama 4 metų kadencijai konkurso būdu arba įstatymų nustatytais atvejais be konkurso. Asmuo negali eiti tos pačios valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos vadovo pareigas daugiau kaip dvi kadencijas iš eilės. Įstatymų nustatytais atvejais į įstaigų vadovų pareigas priimama politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu.

2. Konkurse gali dalyvauti asmenys, atitinkantys šio Įstatymo 4 ir 9 straipsniuose nustatytus reikalavimus. Konkurso metu tikrinamas asmens tinkamumas eiti įstaigos vadovo pareigas, įvertinamos asmens turimos kompetencijos ir gebėjimai atlikti įstaigos vadovo pareigybės aprašyme nurodytas funkcijas.

3. Konkursas į įstaigos vadovo pareigas skelbiamas likus 6 mėnesiams iki įstaigos vadovo kadencijos pabaigos. Konkursas turi būti baigtas ir jo rezultatai skelbiami ne vėliau kaip likus 1 mėnesiui iki įstaigos vadovo kadencijos pabaigos.

4. Tais atvejais, kai įstaigos vadovo pareigos lieka laisvos nepasibaigus įstaigos vadovo kadencijai, konkursas į įstaigos vadovo pareigas skelbiamas ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo pareigų atsilaisvinimo dienos. Konkursas turi būti baigtas ir jo rezultatai paskelbti ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo konkurso paskelbimo dienos.

5. Be konkurso į įstaigos vadovo (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) pareigas gali būti priimama šio Įstatymo 16 straipsnio 2, 3 ir 5 dalyse nurodytais atvejais ir tvarka.

14 straipsnis. Pakaitinių valstybės tarnautojų priėmimas

1. Asmenys į pakaitinių politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigas priimami šio Įstatymo 12 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Pakaitiniai valstybės tarnautojai priimami į pareigas po konkurso į karjeros valstybės tarnautojo pareigas paskelbimo, iki šio Įstatymo nustatyta tvarka į jas bus priimtas karjeros valstybės tarnautojas, bet ne ilgesniam negu 3 mėnesių laikotarpiui, taip pat į laikinai negalinčio eiti pareigų karjeros arba politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo pareigas, iki sugrįžta arba atleidžiamas negalėjęs eiti pareigų karjeros arba politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojas.

3. Asmenys į pakaitinių karjeros valstybės tarnautojų pareigas, išskyrus pakaitinį valstybės tarnautoją, priimamą į pareigas, iki šio Įstatymo nustatyta tvarka į jas bus priimtas karjeros valstybės tarnautojas, bet ne ilgesniam negu 3 mėnesių laikotarpiui, priimami iš asmenų, turinčių teisę atkurti karjeros valstybės tarnautojo ar įstaigos vadovo statusą. Nepriėmus į pakaitinio karjeros valstybės tarnautojo pareigas iš šių asmenų, pakaitiniu valstybės tarnautoju gali būti priimamas kitas asmuo, kuris atitinka bendruosius reikalavimus, keliamus asmeniui, priimamam į valstybės tarnautojo pareigas, ir pareigybės aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus. Asmuo į pakaitinio karjeros valstybės tarnautojo pareigas priimamas Vyriausybės nustatyta tvarka patikrinus jo gebėjimus atlikti pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas.

4. Į pakaitinių karjeros valstybės tarnautojų pareigas priimti asmenys, turintys teisę atkurti karjeros valstybės tarnautojo ar įstaigos vadovo statusą, pasibaigus šio straipsnio 2 dalyje nustatytiems terminams, nepraranda teisės šio Įstatymo 11 straipsnio 4 dalyje ir 13 straipsnio 5 dalyje nustatytais atvejais būti priimti į valstybės tarnautojo pareigas. Laikas, kai šie asmenys ėjo pakaitinių valstybės tarnautojų pareigas, neįskaičiuojamas į šio Įstatymo 16 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatytus terminus.

IV SKYRIUS

VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ PAREIGOS IR TEISĖS

15 straipsnis. Valstybės tarnautojų pareigos

1. Valstybės tarnautojai privalo:

- 1) laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų ir kitų teisės aktų;
 - 2) būti lojalūs Lietuvos valstybei ir jos konstitucinei santvarkai;
 - 3) gerbti žmogaus teises ir laisves, tarnauti visuomenės interesams;
 - 4) tinkamai atlikti pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas ir laiku bei kokybiškai atlikti pavedamas užduotis;
 - 5) laikytis šiame Įstatyme, kituose teisės aktuose nustatytų valstybės tarnautojų veiklos principų ir taisyklių, vengti viešųjų ir privačių interesų konflikto, teisės aktų nustatyta tvarka deklaruoti privačius interesus, nepiktnaudžiauti tarnyba;
 - 6) laikytis valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų vidaus tvarkos taisyklių;
 - 7) teisės aktų nustatyta tvarka teikti informaciją apie savo tarnybą;
 - 8) nesinaudoti ir neleisti naudotis tarnybine ar su tarnyba susijusia informacija kitaip, negu nustato įstatymai ar kiti teisės aktai;
 - 9) nesinaudoti valstybės ar savivaldybių nuosavybe ne tarnybinei veiklai;
 - 10) nedalyvauti šio Įstatymo 18 straipsnyje nurodytoje su valstybės tarnautojo pareigomis nesuderinamoje veikloje ir nenaudoti tarnybos (darbo) laiko kitiems tikslams, išskyrus kitą darbą, dirbamą turint valstybės tarnautoją į pareigas priėmusio asmens leidimą šio Įstatymo 17 straipsnyje nustatyta tvarka, jei tai netrukdytų valstybės tarnautojui tinkamai atlikti jo pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas, taip pat savivaldybės tarybos nario ir profesinės sąjungos atstovo pareigų atlikimą.
2. Įstatymai gali nustatyti ir kitų valstybės tarnautojų pareigų.

16 straipsnis. Valstybės tarnautojų teisės

1. Valstybės tarnautojai turi teisę:
 - 1) gauti įstatymų nustatytą darbo užmokestį, taip pat gauti įstatymų ir kitų teisės aktų pagrindu nustatytą atlyginimą:
 - a) už darbą visų lygių rinkimų, referendumo komisijose ir kitose komisijose (tarybose);
 - b) už darbą pagal sutartis, sudarytas su rinkimų, referendumo ir kitomis komisijomis (tarybomis);
 - c) už darbą atliekant savivaldybės tarybos nario pareigas ne tarnybos (darbo) metu arba tarnybos (darbo) laiku;
 - d) už dalyvavimą Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių finansuojamuose paramos teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo projektuose, kuriuose vykdoma su valstybės arba savivaldybės institucijos ar įstaigos misija ir tikslais susijusi veikla, jeigu už tą darbo laiką neturi būti mokamas valstybės tarnautojo darbo užmokestis iš valstybės ar savivaldybių biudžeto lėšų;
 - e) kitą teisės aktų nustatyta tvarka mokamą atlyginimą;
 - 2) į šio bei kitų įstatymų nustatytas atostogas;
 - 3) į valstybinio socialinio draudimo pensiją, šio Įstatymo bei kitų teisės aktų nustatytas socialines ir kitas garantijas;
 - 4) streikuoti, išskyrus valstybės tarnautojus, einančius valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos padalinio vadovo ar aukštesnes pareigas;
 - 5) būti profesinių sąjungų, organizacijų ar susivienijimų nariais, taip pat politinių partijų ar organizacijų nariais, ne tarnybos (darbo) laiku, išskyrus valstybės tarnautojus, atliekančius savivaldybės tarybos nario pareigas, dalyvauti politinėje veikloje;
 - 6) būti atleisti nuo tarnybinių pareigų dalyvauti Seimo, Respublikos Prezidento, Europos Parlamento ar savivaldybių tarybų rinkimuose įstatymų nustatyta tvarka, paskelbus juos kandidatais, už tą laikotarpį negaudami darbo užmokesčio;
 - 7) būti paskirti (išrinkti) valstybės įmonių, savivaldybės įmonių, akcinių bendrovių arba uždarytųjų akcinių bendrovių, kurių akcijos ar dalis akcijų, suteikiančių daugiau kaip 1/2 balsų šių bendrovių visuotiniuose akcininkų susirinkimuose, priklauso valstybei ar savivaldybei nuosavybės teise, kolegialių organų nariais.
2. Teisę atkurti karjeros valstybės tarnautojo statusą – Vyriausybės nustatyta tvarka grįžti į

eitas arba, jeigu nėra galimybės, kitas lygiavertės ar žemesnės karjeros valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje ar kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje – ir teisę atkurti įstaigos vadovo (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu ar įstatymo nustatyta kadencijai) statusą – Vyriausybės nustatyta tvarka grįžti į eitas arba, jeigu nėra galimybės, kitas lygiavertės ar žemesnės įstaigos vadovo (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu ar įstatymo nustatyta kadencijai) pareigas kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje – turi asmenys, kurie:

- 1) dėl paskyrimo ar išrinkimo į valstybės politiko, Europos Parlamento nario, Seimo ar Respublikos Prezidento skiriamo valstybės institucijos ar įstaigos vadovo, kito Seimo ar Respublikos Prezidento skiriamo valstybės pareigūno, Seimo ar Respublikos Prezidento skiriamo valstybinės (nuolatinės) komisijos ar tarybos pirmininko, jo pavaduotojo ar nario, taip pat pagal specialų įstatymą įsteigtos komisijos, tarybos, fondo valdybos pirmininko ar nario, politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo, valstybės tarnautojo statusą turinčio įstaigos vadovo, priimto į pareigas įstatymo nustatyta kadencijai, pareigas savo noru atsistatydino iš karjeros valstybės tarnautojo arba įstaigos vadovo pareigų, – per 3 mėnesius po paskyrimo (išrinkimo) į šias pareigas laikotarpio pabaigos ar kitaip nutrūkus jų įgaliojimams; tokios teisės neturi asmenys, kurių įgaliojimai eiti šiame punkte nurodytas pareigas nutrūko dėl priežasčių, susijusių su netinkamu pareigų vykdymu, nepatenkinamais tarnybinės veiklos rezultatais, ar už tarnybinius nusižengimus;

- 2) dėl darbo viešojo administravimo srityje tarptautinėje organizacijoje ar institucijoje, Europos Sąjungos institucijoje ar įstaigoje, Europos Komisijos ar Tarybos įsteigtoje institucijoje, Europos Komisijos ir Europos Sąjungos valstybių narių bendrai įsteigtoje organizacijoje (konsorciume), civilinėje tarptautinėje operacijoje ar misijoje (toliau – tarptautinė institucija) arba užsienio valstybės institucijoje savo noru atsistatydino iš karjeros valstybės tarnautojo arba įstaigos vadovo pareigų, – per 3 mėnesius nuo darbo tarptautinėje institucijoje arba užsienio valstybės institucijoje pabaigos; tokios teisės neturi asmenys, kurie buvo atleisti iš tarptautinės institucijos arba užsienio valstybės institucijos dėl priežasčių, susijusių su netinkamu pareigų vykdymu ar nepatenkinamais tarnybinės veiklos rezultatais, ar už tarnybinius nusižengimus;

- 3) dėl išvykimo kartu su priimtu, perkeltu, paskirtu arba išrinktu darbui užsienyje sutuoktiniu (išskyrus diplomato statusą turintį sutuoktinį) savo noru atsistatydino iš karjeros valstybės tarnautojo arba įstaigos vadovo pareigų, – per 3 mėnesius po sutuoktinio perkėlimo laikotarpio pabaigos arba per 3 mėnesius nuo prašymo atkurti karjeros valstybės tarnautojo arba įstaigos vadovo statusą pateikimo dienos, jeigu toks prašymas pateikiamas nepasibaigus sutuoktinio perkėlimo laikotarpiui.

3. Teisę atkurti karjeros valstybės tarnautojo statusą – Vyriausybės nustatyta tvarka grįžti į eitas arba, jeigu nėra galimybės, kitas lygiavertės karjeros valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje ar kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje – ir teisę atkurti įstaigos vadovo (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu ar įstatymo nustatyta kadencijai) statusą – Vyriausybės nustatyta tvarka grįžti į eitas arba, jeigu nėra galimybės, kitas lygiavertės įstaigos vadovo (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu ar įstatymo nustatyta kadencijai) pareigas kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje – turi:

- 1) diplomatų sutuoktiniai, kurie atsistatydino savo noru iš karjeros valstybės tarnautojo arba įstaigos vadovo pareigų dėl išvykimo kartu su sutuoktiniu, paskirtu dirbti užsienyje – per 3 mėnesius po sutuoktinio perkėlimo laikotarpio pabaigos arba per 3 mėnesius nuo prašymo atkurti karjeros valstybės tarnautojo statusą arba įstaigos vadovo statusą pateikimo dienos, jeigu toks prašymas pateikiamas nepasibaigus sutuoktinio perkėlimo laikotarpiui;

- 2) asmenys, kurie atsistatydino savo noru iš karjeros valstybės tarnautojo ar įstaigos vadovo pareigų dėl terminuotos diplomato tarnybos sutarties sudarymo pagal Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo 25 straipsnio 2 ir 3 dalį – per 3 mėnesius nuo terminuotos diplomato tarnybos sutarties pasibaigimo.

4. Jeigu nėra galimybės atkurti įstaigos vadovo statuso šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytiems asmenims, turintiems teisę atkurti įstaigos vadovo (išskyrus įstaigos vadovą,

priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu ar įstatymo nustatytai kadencijai) statusą, nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytų aplinkybių atsiradimo dienos Vyriausybės nustatyta tvarka 3 mėnesius siūlomos lygiavertės ar žemesnės karjeros valstybės tarnautojo pareigos toje pačioje ar kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, o nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodytų aplinkybių atsiradimo dienos Vyriausybės nustatyta tvarka 3 mėnesius siūlomos lygiavertės karjeros valstybės tarnautojo pareigos toje pačioje ar kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje.

5. Šio straipsnio 2, 3, 4 dalyse nurodyti asmenys priimami į valstybės tarnautojo pareigas, jeigu atitinka bendruosius reikalavimus, keliamus asmeniui, priimamam į valstybės tarnautojo pareigas, ir jiems siūlomos pareigybės aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus. Asmenys, siekiantys atkurti įstaigos vadovo ar karjeros valstybės tarnautojo statusą, gali būti priimti į šias pareigas Vyriausybės nustatyta tvarka valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, kurioje siūlomos pareigos, patikrinus jų gebėjimus atlikti pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas. Šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodyti asmenys, kurie buvo priimti įstatymų nustatytai kadencijai, pagal šią dalį į pareigas priimami ne ilgiau kaip likusiai kadencijos daliai.

6. Valstybės tarnautojai, kurie yra profesinių sąjungų atstovai, turi teisę dalyvauti sprendžiant valstybės tarnautojų vertinimo, tarnybinių nuobaudų skyrimo klausimus, taip pat profesinių sąjungų organizacinėje veikloje. Tam skiriama iki 10 valandų tarnybos (darbo) laiko per mėnesį ir už šį laiką mokamas darbo užmokestis.

7. Valstybės tarnautojų rezervą, kurį sudaro asmenys, kurie šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta tvarka turi teisę atkurti valstybės tarnautojo statusą, administruoja Vyriausybės įgaliota institucija.

8. Įstatymai gali nustatyti ir kitų valstybės tarnautojų teisių.

17 straipsnis. Valstybės tarnautojų teisė dirbti kitą darbą

1. Valstybės tarnautojui leidžiama dirbti įmonėse, įstaigose, organizacijose nepaisant jų nuosavybės formos, teisinės formos, rūšies bei veiklos pobūdžio, ir gauti už šį darbą darbo užmokestį ar atlyginimą (toliau – dirbti kitą darbą), jeigu tai nesukelia viešųjų ir privačių interesų konflikto valstybės tarnyboje, nesudaro prielaidų valstybės tarnybą panaudoti asmeniniais interesais, nediskredituoja valstybės tarnybos autoriteto, nekliudo asmeniui, einančiam pareigas valstybės tarnyboje, tinkamai atlikti jo pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas, taip pat kai tai nėra darbas tose įmonėse, įstaigose, organizacijose, kurių atžvilgiu valstybės tarnautojas turi valdingus įgaliojimus arba kontroliuoja, prižiūri jų veiklą arba priima kokius nors kitus sprendimus dėl tos įmonės, įstaigos ar organizacijos, ir kai nėra kitų aplinkybių, dėl kurių valstybės tarnautojai negali dirbti kito darbo ir gauti atlyginimo.

2. Sprendimą dėl leidimo valstybės tarnautojui dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį priima valstybės tarnautoją į pareigas priėmęs asmuo valstybės tarnautojo prašymu. Valstybės tarnautojų prašymai leisti dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį nagrinėjami Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

3. Sprendimas dėl leidimo valstybės tarnautojui dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį galioja tol, kol asmuo dirba šį darbą. Jeigu toks sprendimas priimtas dėl valstybės tarnautojo kito darbo Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių finansuojamuose paramos teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo ir paramos demokratijai projektuose, leidimas galioja iki projekto pabaigos. Valstybės tarnautoją perkėlus į kitas pareigas, pasikeitus jo pareigybės aprašyme nustatytoms funkcijoms, valstybės tarnautojas privalo pateikti naują prašymą leisti dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį.

4. Jeigu atsiranda šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės, dėl kurių leidimas valstybės tarnautojui dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį negalėjo būti išduotas, sprendimą dėl leidimo valstybės tarnautojui dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį priėmęs asmuo šį sprendimą atšaukia. Sprendimai dėl leidimo valstybės tarnautojui dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį atšaukiami Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

5. Sprendimas neleisti valstybės tarnautojui dirbti kito darbo pagal darbo sutartį, taip pat šio straipsnio 4 dalyje nurodytas sprendimas gali būti skundžiami teismui įstatymų nustatyta tvarka.

1. Valstybės tarnautojui neleidžiama:

1) užsiimti bet kokia veikla, jeigu tai sukelia viešųjų ir privačių interesų konfliktą valstybės tarnyboje;

2) eiti daugiau negu vienerias valstybės tarnautojo pareigas, dirbti pagal darbo sutartį valstybės ir savivaldybės institucijoje ir įstaigoje, kurioje jis eina valstybės tarnautojo pareigas, taip pat gauti iš valstybės ir savivaldybės institucijos ar įstaigos, kurioje jis eina valstybės tarnautojo pareigas, kitų pajamų negu darbo užmokestis ir šiame įstatyme nustatytos išmokos, kompensacijos ir pašalpos. Seimo nario padėjėjas-sekretorius gali dirbti pas tą patį Seimo narį, pas kitą Seimo narį, priklausantį tai pačiai Seimo frakcijai, padėjėju-sekretoriumi ir Seimo frakcijos, kuriai priklauso Seimo narys, referentu, bet jo darbo dienos trukmė negali būti ilgesnė kaip dvylika valandų.

2. Kiti įstatymai gali numatyti ir kitus su valstybės tarnautojo pareigomis nesuderinamos veiklos atvejus.

19 straipsnis. Valstybės tarnautojų kvalifikacijos tobulinimas

1. Valstybės tarnautojai turi tobulinti kvalifikaciją. Valstybės tarnautojų kvalifikacijos tobulinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

2. Valstybės tarnautojų kvalifikacijos tobulinimas gali būti finansuojamas iš valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai skiriamų valstybės biudžeto asignavimų ar kitų teisėtų lėšų.

V SKYRIUS

VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ KARJERA

20 straipsnis. Karjeros valstybės tarnautojų perkėlimas į kitas valstybės tarnautojų pareigas laimėjus konkursą, perkėlimas į aukštesnes karjeros valstybės tarnautojų pareigas po karjeros valstybės tarnautojų vertinimo ir laikinas perkėlimas į kitas valstybės tarnautojų pareigas, diplomatų laikinas perkėlimas į karjeros valstybės tarnautojo pareigas

1. Karjeros valstybės tarnautojas, laimėjęs konkursą į kitas karjeros valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, ne vėliau kaip per 17 kalendorinių dienų nuo jo prašymo perkelti jį į laimėtas pareigas pateikimo dienos perkeliamas į šias pareigas jį į pareigas priėmusio asmens sprendimu. Karjeros valstybės tarnautojas, laimėjęs konkursą į įstaigos vadovo pareigas toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, ne vėliau kaip per 17 kalendorinių dienų nuo prašymo perkelti jį į laimėtas pareigas pateikimo įstaigos vadovą į pareigas priimančiam asmeniui dienos šio asmens sprendimu perkeliamas į laimėtas pareigas.

2. Karjeros valstybės tarnautoją, laimėjusį konkursą į kitas valstybės tarnautojo pareigas kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, į pareigas priima šioje institucijoje ar įstaigoje į pareigas priimantis asmuo, gavęs valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos, kurioje karjeros valstybės tarnautojas ėjo pareigas, sprendimą dėl valstybės tarnautojo perkėlimo į valstybės ar savivaldybės instituciją ar įstaigą, kurioje valstybės tarnautojas laimėjo konkursą. Šioje dalyje nurodytas sprendimas valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, kurioje karjeros valstybės tarnautojas ėjo pareigas, priimamas ne vėliau kaip per 17 kalendorinių dienų nuo karjeros valstybės tarnautojo prašymo perkelti jį į laimėtas pareigas šiai institucijai ar įstaigai pateikimo dienos.

3. Karjeros valstybės tarnautojas jo rašytiniu sutikimu į specialiojo atašė pareigas perkeliamas Vyriausybės tvirtinamų Lietuvos Respublikos specialiųjų atašė nuostatų nustatyta tvarka.

4. Kai yra tarnybinė būtinybė, karjeros valstybės tarnautoją į pareigas priėmęs asmuo turi teisę jį laikinai perkelti į kitas karjeros valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, esančioje toje pačioje arba kitoje gyvenamojoje vietovėje.

5. Karjeros valstybės tarnautoją į pareigas priėmęs asmuo turi teisę jį laikinai perkelti į kitas karjeros valstybės tarnautojo pareigas kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, esančioje toje pačioje arba kitoje gyvenamojoje vietovėje, kai yra tarnybinė būtinybė ir institucijų ar įstaigų vadovai šį klausimą suderina.

6. Kai yra tarnybinė būtinybė, karjeros valstybės tarnautojas gali būti laikinai perkeltas į įstaigos vadovo (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) pareigas toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje į šias pareigas priimančio asmens sprendimu.

7. Karjeros valstybės tarnautoją laikinai perkelti į kitas pareigas galima tik jo rašytiniu sutikimu, išskyrus karo padėties, nepaprastosios padėties, ekstremaliųjų įvykių ar ekstremaliųjų situacijų atvejus.

8. Į aukštesnes karjeros valstybės tarnautojo pareigas be konkurso karjeros valstybės tarnautojas, išskyrus kadencijai priimtą valstybės tarnautoją, gali būti perkeltas jį į pareigas priėmusio asmens sprendimu tik tuo atveju, kai karjeros valstybės tarnautojo tarnybinė veikla įvertinama labai gerai ir jis atitinka tos pareigybės aprašyme nustatytus specialius reikalavimus.

9. Karjeros valstybės tarnautojas šio straipsnio 1–8 dalyse nurodytais atvejais ir sąlygomis į pareigas, kurių pareigybės aprašyme yra nustatytas specialus reikalavimas atitikti reikalavimus, būtinus išduodant leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, perkeliamas tik tada, kai yra kompetentingos valstybės institucijos išvada, kad šiam asmeniui gali būti išduotas leidimas dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija.

10. Į karjeros valstybės tarnautojo ar įstaigos vadovo (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu), laikinai negalinčio eiti pareigų, pareigas kitas karjeros valstybės tarnautojas gali būti perkeltas, iki grįš negalintis eiti pareigų valstybės tarnautojas. Kitais atvejais laikinai perkeltas į kitas pareigas karjeros valstybės tarnautojas negali būti ilgiau negu vienerius metus per penkerius tarnybos metus. Šis reikalavimas netaikomas valstybės tarnautojo laikino perkėlimo, uždraudus jam dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, atvejais. Kadencijai priimtas karjeros valstybės tarnautojas gali būti perkeliamas į kitas karjeros valstybės tarnautojo pareigas ne ilgiau negu iki kadencijos pabaigos.

11. Esant tarnybinei būtinybei ir kai institucijų vadovai tokią galimybę suderina, Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis diplomatas gali būti laikinai perkeltas iš Užsienio reikalų ministerijos į karjeros valstybės tarnautojo pareigas Respublikos Prezidento kanceliarijoje, Seimo kanceliarijoje, Vyriausybės kanceliarijoje ar kitoje valstybės institucijoje.

21 straipsnis. Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų perkėlimas į kitas politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigas

Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo ar pakaitinio politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo rašytiniu prašymu, suderintu su jį pasirinkusiu valstybės politiku ar kolegialia valstybės institucija, jis gali būti perkeltas į kitas politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo ar pakaitinio politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje į šias pareigas priimančio asmens sprendimu, jeigu pretendentas atitinka pareigybės aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus.

22 straipsnis. Valstybės tarnautojo laikinas perkėlimas į kitas valstybės tarnautojo pareigas uždraudus jam dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija

1. Valstybės tarnautojui, kurio pareigybės aprašyme yra nustatytas specialus reikalavimas atitikti reikalavimus, būtinus išduodant leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, uždraudus dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija ir paslapčių subjekto vadovui ar jo įgaliotam

asmeniui nusprendus, kad tas valstybės tarnautojas negali vykdyti pavestų funkcijų nesinaudodamas įslaptinta informacija, šis tarnautojas gali būti laikinai perkeltas į kitas valstybės tarnautojo pareigas, kurių pareigybės aprašyme nėra nustatytas specialusis reikalavimas atitikti reikalavimus, būtinus išduodant leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija:

1) karjeros valstybės tarnautojas – į lygiavertes ar žemesnes karjeros valstybės tarnautojo ar įstaigos vadovo pareigas;

2) politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojas – į lygiavertes ar žemesnes politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo pareigas;

3) įstaigos vadovas – į lygiavertes ar žemesnes karjeros valstybės tarnautojo pareigas;

2. Valstybės tarnautojas gali būti laikinai perkeltas į kitas pareigas, jeigu jis atitinka jo pareigybės aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus.

3. Valstybės tarnautojas gali būti laikinai perkeltas į kitas pareigas toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje.

4. Valstybės tarnautojas į kitas pareigas laikinai perkeliamas jį į pareigas priėmusio asmens sprendimu.

5. Valstybės tarnautoją laikinai perkelti į kitas pareigas galima tik jo rašytiniu sutikimu, išskyrus karo padėties, nepaprastosios padėties, ekstremaliųjų įvykių ar ekstremaliųjų situacijų atvejus.

6. Valstybės tarnautojas į kitas pareigas laikinai perkeliamas ne ilgesniam kaip Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo 18 straipsnio 8 dalyje nustatytam asmens kandidatūros tikrinimo laikotarpiui.

23 straipsnis. Valstybės tarnautojų perkėlimas į kitas pareigas Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse, konsulinėse įstaigose ir atstovybėse prie tarptautinių organizacijų, taip pat į pareigas tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose bei perkėlimas dirbti į specialiąsias misijas

1. Karjeros valstybės tarnautojas jo rašytiniu sutikimu gali būti perkeltas į kitas pareigas Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse, konsulinėse įstaigose ir atstovybėse prie tarptautinių organizacijų, taip pat dirbti į specialiąsias misijas.

2. Karjeros valstybės tarnautojas į šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pareigas, kurių pareigybės aprašyme yra nustatytas specialus reikalavimas atitikti reikalavimus, būtinus išduodant leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, perkeliamas tik tada, kai yra kompetentingos valstybės institucijos išvada, kad šiam asmeniui gali būti išduotas leidimas dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija.

3. Atsižvelgiant į delegavimą į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas reglamentuojančius teisės aktus, karjeros valstybės tarnautojas jo rašytiniu sutikimu gali būti laikinai perkeltas į pareigas tarptautinėje ar Europos Sąjungos institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje. Pretenduojantys būti laikinai perkelti į šias pareigas valstybės tarnautojai atrenkami pagal Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymą ir Vyriausybės nustatytą tvarką.

4. Paprastai pagal šio straipsnio 1 ar 3 dalį perkeltas valstybės tarnautojas kitas pareigas gali eiti ne ilgiau kaip trejus metus, jeigu tarptautinė sutartis ar Europos Sąjungos teisės aktai nenustato kitaip, o perkeltas kadencijai priimtas karjeros valstybės tarnautojas kitas pareigas gali eiti ne ilgiau negu iki kadencijos pabaigos.

5. Karjeros valstybės tarnautojas gali būti perkeltas į kitas pareigas Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse, konsulinėse įstaigose ir atstovybėse prie tarptautinių organizacijų, jeigu jis atitinka pareigybės, į kurią perkeliama, aprašyme nustatytus specialius reikalavimus.

6. Karjeros valstybės tarnautojų perkėlimo į šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pareigas ir atšaukimo iš šių pareigų tvarką, socialinių garantijų bei tarnybos užsienyje ypatumus nustato įstatymai.

24 straipsnis. Valstybės tarnautojų tarnybinis kaitumas

1. Kai yra laisvos karjeros valstybės tarnautojo pareigos, karjeros valstybės tarnautojas jo prašymu gali būti perkeltas į kitas lygiavertes ar žemesnes pareigas toje pačioje ar kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje. Gali būti sukeistos dviejų karjeros valstybės tarnautojų lygiavertės pareigos, jeigu jie to prašo. Šios dalies nuostatos netaikomos kadencijai priimtiems karjeros valstybės tarnautojams.

2. Pakaitinis karjeros valstybės tarnautojas, išskyrus pakaitinį karjeros valstybės tarnautoją, priimtą į pareigas, iki šio Įstatymo nustatyta tvarka į jas bus priimtas karjeros valstybės tarnautojas, bet ne ilgesniam negu 3 mėnesių laikotarpiui, jo prašymu gali būti perkeltas į kitas lygiavertes ar žemesnes laikinai negalinčio eiti karjeros valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje.

3. Valstybės tarnautojas gali būti perkeltas į kitas pareigas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais, jeigu jis atitinka pareigybės aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus.

4. Valstybės tarnautojas į šio straipsnio 1, 2 dalyse nurodytas pareigas, kurių pareigybės aprašyme yra nustatytas specialus reikalavimas atitikti reikalavimus, būtinus išduodant leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, perkeliamas tik tada, kai yra kompetentingos valstybės institucijos išvada, kad šiam asmeniui gali būti išduotas leidimas dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija.

5. Valstybės tarnautojo perkėlimo tarnybinio kaitumo būdu į kitas valstybės tarnautojo pareigas tvarką nustato Vyriausybė.

25 straipsnis. Valstybės tarnautojų tarnybinės veiklos vertinimas

1. Vertinama įstaigų vadovų (išskyrus įstaigų vadovus, priimamus į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu), karjeros valstybės tarnautojų ir pakaitinių valstybės tarnautojų, priimtų į karjeros valstybės tarnautojų pareigas, tarnybinė veikla.

2. Įstaigos vadovo ir karjeros valstybės tarnautojo, einančio valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos administracijos ar struktūrinio padalinio vadovo (toliau – įstaigos padalinio vadovas) pareigas, tarnybinės veiklos vertinimo tikslas – kiekvienais metais nustatyta tvarka įvertinti jo kvalifikaciją ir gebėjimus atlikti pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas ir pasiektus rezultatus, vykdant atitinkamai jo vadovaujamai valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai arba vadovaujamam įstaigos padaliniui suformuluotas užduotis.

3. Karjeros valstybės tarnautojo (išskyrus įstaigos padalinio vadovą) tarnybinės veiklos ir pakaitinio valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos vertinimo tikslas – kiekvienais metais nustatyta tvarka įvertinti jo kvalifikaciją ir gebėjimus atlikti pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas ir pasiektus rezultatus, vykdant jiems suformuluotas užduotis.

4. Valstybės tarnautojo tarnybinė veikla vertinama kiekvienais metais, jeigu valstybės tarnautojas ne trumpiau kaip 6 mėnesius per kalendorinius metus eina pareigas toje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, kurioje yra vertinama jo tarnybinė veikla.

5. Įstaigos vadovo tarnybinę veiklą vertina ši valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo, o kai įstaigos vadovą į pareigas priima kolegiali institucija, – šios institucijos vadovas. Karjeros valstybės tarnautojo tarnybinę veiklą ir pakaitinio valstybės tarnautojo tarnybinę veiklą vertina jų tiesioginis vadovas.

6. Įstaigos vadovą į pareigas priimantis asmuo, o kai įstaigos vadovą į pareigas priima kolegiali institucija, – šios institucijos vadovas, tiesioginis karjeros valstybės tarnautojo ar pakaitinio valstybės tarnautojo vadovas (toliau – tiesioginis vadovas) valstybės tarnautojo tarnybinę veiklą įvertina:

- 1) labai gerai;
- 2) gerai;
- 3) nepatenkinamai.

7. Kai valstybės tarnautojo tarnybinė veikla įvertinama gerai, jo teisinė padėtis nesikeičia ir valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos vertinimas yra baigiamas

8. Kai valstybės tarnautojo tarnybinė veikla įvertinama labai gerai, tiesioginio vadovo rašytiniu motyvuotu siūlymu, valstybės tarnautoją į pareigas priimančio asmens sprendimu:

1) valstybės tarnautojui gali būti nustatoma didesnė pareiginė alga, taikant ne mažiau kaip 0,5 ir ne daugiau kaip 1,5 didesnį koeficientą negu jam iki tarnybinės veiklos vertinimo nustatytas pareiginės algos koeficientas, tačiau neviršijant tai pareigybei nustatyto didžiausio koeficiento, arba

2) valstybės tarnautojui gali būti taikomos šio Įstatymo 29 straipsnio 2 dalies 1 - 4 punktuose nustatytos skatinimo priemonės, arba

3) karjeros valstybės tarnautojas, išskyrus kadencijai priimtą valstybės tarnautoją, gali būti perkeliamas į aukštesnės karjeros valstybės tarnautojo pareigas, išskyrus pareigas, kurioms įstatymais yra nustatyta kadencija, toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje.

9. Kai valstybės tarnautojo tarnybinė veikla įvertinama nepatenkinamai, tiesioginio vadovo rašytiniu motyvuotu siūlymu, valstybės tarnautoją į pareigas priimančio asmens sprendimu:

1) valstybės tarnautojui gali būti nustatoma mažesnė pareigybės pareiginės algos koeficientų intervale esanti pareiginė alga, taikant 0,5 mažesnį koeficientą negu jam iki tarnybinės veiklos vertinimo nustatytas pareiginės algos koeficientas, tačiau ne mažesnį negu tai pareigybei nustatytas mažiausias koeficientas, arba;

2) valstybės tarnautojas gali būti atleistas iš pareigų (išskyrus Vyriausybės įstaigų, kurių nepriklausomumas joms atliekant įstatymų nustatytas funkcijas ir priimant sprendimus turi būti užtikrintas vadovaujantis Europos Sąjungos ir nacionaliniais teisės aktais, vadovus).

10. Tiesioginio vadovo rašytiniu motyvuotu siūlymu arba, esant valstybės tarnautojo prašymui nustatyti jam didesnę pareigybės pareiginės algos koeficientų intervale esančią pareiginę algą, valstybės tarnautoją į pareigas priimančio asmens ar įstaigos vadovą į pareigas priimančios kolegialios institucijos vadovo sprendimu gali būti atliekamas neeilinis valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos vertinimas.

11. Neeilinis valstybės tarnautojo tarnybinės veiklos vertinimas atliekamas ne dažniau kaip vieną kartą per kalendorinius metus, jeigu nuo valstybės tarnautojo kasmetinio tarnybinės veiklos vertinimo praėjo ne mažiau kaip 6 mėnesiai arba jeigu valstybės tarnautojas ne trumpiau kaip 6 mėnesius per kalendorinius metus ėjo pareigas toje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, kurioje yra vertinama jo tarnybinė veikla.

12. Valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose sudaromos vertinimo komisijos, kurios į pareigas priimančio asmens prašymu arba valstybės tarnautojo, nesutinkančio su tiesioginio vadovo tarnybinės veiklos vertinimu, kreipimusi, teikia į pareigas priimančiam asmeniui išvadą dėl valstybės tarnautojų tarnybinės veiklos vertinimo. Ši išvada valstybės tarnautoją į pareigas priimančiam asmeniui yra neprivaloma.

13. Valstybės tarnautojų tarnybinės veiklos vertinimo tvarką nustato Vyriausybė.

VI SKYRIUS DARBO UŽMOKESTIS

26 straipsnis. Darbo užmokestis

1. Valstybės tarnautojo darbo užmokestį sudaro:

1) pareiginė alga;
2) priemoka už pavadavimą;
3) priedas už tarnybos Lietuvos valstybei stažą (toliau – tarnybos stažas);
4) apmokėjimas už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties bei viršvalandinį darbą ir budėjimą.

2. Valstybės tarnautojui gali būti apmokama už dalyvavimą savo ar kitos įstaigos įgyvendinamuose projektuose, taip pat veikloje, atliekamoje pagal įstaigos sudarytas bendradarbiavimo sutartis su tarptautinėmis ar Europos Sąjungos teisės aktais įsteigtomis institucijomis (toliau – veikla pagal bendradarbiavimo sutartis), kurie turi konkrečius ir išmatuojamus tikslus, suderinamus su įstaigos misija ir tikslais, kuriems yra nustatytas

įgyvendinimo terminas ir numatytas atskiras biudžetas. Už dalyvavimą Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių finansuojamoje paramos vystymuisi teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo ir paramos demokratijai projektinėje veikloje ar veikloje pagal bendradarbiavimo sutartis iš Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių lėšų apmokama pagal paramos vystymuisi teikimo projektų sutartyse ar bendradarbiavimo sutartyse nustatytas sąlygas ir įkainius. Kai sąlygos ir įkainiai nėra nustatyti, apmokėjimo už dalyvavimą projektinėje veikloje ar veikloje pagal bendradarbiavimo sutartis įkainius nustato įstaigos vadovas, tačiau ne didesnius nei dviguba konkrečios valstybės tarnautojo pareiginė alga. Už laiką, kurį valstybės tarnautojas dalyvauja projektinėje veikloje ar veikloje pagal bendradarbiavimo sutartis, už kurį gauna apmokėjimą, šio straipsnio 1 dalyje nustatytas darbo užmokestis iš valstybės ar savivaldybės biudžeto lėšų valstybės tarnautojui nemokamas.

27 straipsnis. Pareiginė alga

1. Valstybės tarnautojo pareiginė alga nustatoma pagal šio Įstatymo priede valstybės tarnautojo pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą arba iš pareigybei nustatyto pareiginės algos koeficientų intervalo. Jeigu pareiginė alga nustatoma iš pareigybei nustatyto pareiginės algos koeficientų intervalo, pareiginę algą nustato valstybės tarnautoją į pareigas priimančias asmuo.

2. Pareiginės algos koeficiento vienetas yra Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintas atitinkamų metų Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų, valstybės tarnautojų bei valstybės ir savivaldybių biudžetinių įstaigų darbuotojų pareiginės algos (atlyginimo) bazinis dydis (toliau – bazinis dydis). Pareiginė alga apskaičiuojama atitinkamą pareiginės algos koeficientą dauginant iš bazinio dydžio. Ateinančių finansinių metų bazinis dydis, atsižvelgiant į praėjusių metų vidutinę metinę infliaciją (skaičiuojant nacionalinį vartotojų kainų indeksą), minimaliosios mėnesinės algos dydį ir kitų vidutinio darbo užmokesčio viešajame sektoriuje dydžiui ir kitimui poveikį turinčių veiksnių įtaką, nustatomas nacionalinėje kolektyvinėje sutartyje. Nacionalinėje kolektyvinėje sutartyje sulgytą bazinį dydį tvirtina Seimas iki Seimo pavasario sesijos pabaigos. Jeigu nacionalinė kolektyvinė sutartis nėra sudaryta arba pakeista iki einamųjų metų birželio 1 dienos, ateinančių finansinių metų bazinį dydį Vyriausybės teikimu, įvertindamas ir atsižvelgdamas į šioje dalyje numatytas aplinkybes, tvirtina Seimas iki Seimo pavasario sesijos pabaigos. Tvirtinamas naujas bazinis dydis negali būti mažesnis už esamą bazinį dydį, išskyrus atvejus, kai Lietuvos Respublikos fiskalinės sutarties įgyvendinimo konstituciniame įstatyme nustatyta tvarka nustatomos ir paskelbiamos išskirtinės aplinkybės.

3. Prieš skelbiant konkursą į valstybės tarnautojo pareigas, pareiginė alga nustatoma neperžengiant šio Įstatymo 1 priede valstybės tarnautojo pareigybei nustatyto pareiginės algos koeficientų intervalo ribų arba pagal šio Įstatymo 1 priede valstybės tarnautojo pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą. Apie valstybės tarnautojo pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą viešai paskelbiama Vyriausybės nustatyta tvarka.

4. Kitais atvejais, negu nurodyta šio straipsnio 3 dalyje, valstybės tarnautojui pareiginė alga nustatoma taip:

1) perkeliama į aukštesnes pareigas nustatoma šios pareigybės pareiginės algos koeficientų intervale esanti pareiginė alga, kuri yra nustatoma, taikant 0,5 didesnę koeficientą negu jam iki perkėlimo nustatytas pareiginės algos koeficientas, tačiau ne didesnę negu tai pareigybei nustatytas didžiausias ir ne mažesnę negu tai pareigybei nustatytas mažiausias koeficientas;

2) laikinai perkeliama į lygiavertę ar žemesnę pareigą nustatoma jo turėta pareiginė alga;

3) perkeliama arba atkuriamam statusą į lygiavertę pareigą, nustatoma jo turėta pareiginė alga;

4) perkeliama arba atkuriamam statusą į žemesnę pareigą nustatoma šios pareigybės pareiginės algos koeficientų intervale esanti pareiginė alga, kuri yra nustatoma, taikant 0,5 mažesnę koeficientą negu jam iki perkėlimo nustatytas pareiginės algos koeficientas, tačiau ne didesnę negu tai pareigybei nustatytas didžiausias ir ne mažesnę negu tai pareigybei nustatytas

mažiausias koeficientas.

5. Valstybės tarnautojų, dirbusių ne visas mėnesio darbo dienas ar dirbančių ne visą darbo dieną, pareiginė alga apskaičiuojama taip: pareiginės algos dydis padalijamas iš to mėnesio darbo valandų arba dienų skaičiaus pagal valstybės tarnautojo ar įstaigos darbo grafiką; gautas darbo valandos arba darbo dienos atlygis padauginamas iš valstybės tarnautojo dirbtų valandų arba dienų skaičiaus.

28 straipsnis. Priemoka už pavadavimą ir priedas už tarnybos stažą

1. Valstybės tarnautojui mokama priemoka už pavadavimą, kai jam raštu pavedama laikinai atlikti ir kito valstybės tarnautojo pareigybei nustatytas funkcijas. Priemokos už pavadavimą dydį nustato valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo, tačiau ši priemoka negali viršyti 40 procentų pareiginės algos. Priemoka už pavadavimą gali būti skiriama ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui.

2. Valstybės tarnautojams priedą už tarnybos stažą sudaro 1 procentas pareiginės algos už kiekvienus tarnybos Lietuvos valstybei metus. Šio priedo suma negali viršyti 30 procentų pareiginės algos.

VII SKYRIUS

VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ SKATINIMAS IR ATSAKOMYBĖ

29 straipsnis. Skatinimas ir apdovanojimas

1. Už nepriekaištingą tarnybinių pareigų atlikimą valstybės tarnautojus į pareigas priėmęs asmuo, o kai jį į pareigas priima Vyriausybė, savivaldybės taryba, – Vyriausybė atitinkamos valdymo srities ministro teikimu, savivaldybės meras gali skatinti šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Valstybės tarnautojai skatinami:

1) padėka;
2) vardine dovana;
3) 1–2 pareiginių algų dydžio pinigine išmoka už asmeninį išskirtinį indėlį įgyvendinant įstaigai nustatytus tikslus arba pasiektus rezultatus bei įgyvendintus uždavinius (tačiau ne dažniau kaip 2 kartus per kalendorinius metus);

4) iki 5 apmokamų poilsio dienų (tačiau ne daugiau kaip 10 darbo dienų per metus) arba atitinkamai sutrumpinant darbo laiką;

5) vienkartinę pinigine išmoka Vyriausybės nustatyta tvarka.

3. Už ypatingus nuopelnus valstybės tarnybai valstybės tarnautojai gali būti teikiami valstybės apdovanojimui gauti.

4. Apie valstybės tarnautojo gautus paskatinimus ir valstybės apdovanojimus įrašoma į valstybės tarnautojo asmens bylą.

30 straipsnis. Valstybės tarnautojų atsakomybė

Valstybės tarnautojai už tarnybinius nusižengimus traukiami tarnybinė atsakomybė. Už valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai padarytą materialinę žalą valstybės tarnautojai traukiami materialinė atsakomybė.

31 straipsnis. Tarnybinės nuobaudos

1. Už tarnybinius nusižengimus skiriamos šio Įstatymo nustatytos tarnybinės nuobaudos.

2. Tarnybinė nuobauda skiriama atsižvelgiant į kaltę, tarnybinio nusižengimo padarymo priežastis, aplinkybes ir padarinius, į valstybės tarnautojo veiklą iki tarnybinio nusižengimo padarymo, tarnybinę atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes, į Korupcijos prevencijos įstatymo ar į Kriminalinės žvalgybos įstatymo nustatytais atvejais ir tvarka pateiktą informaciją. Pagal Korupcijos prevencijos įstatymą gauta informacija gali būti panaudota skiriant valstybės

tarnautojui tarnybinę nuobaudą tik tuo atveju, kai ši informacija yra išslaptinama teisės aktu nustatyta tvarka.

3. Už tarnybinius nusižengimus valstybės tarnautojui gali būti skiriama viena iš šių tarnybinių nuobaudų:

- 1) pastaba;
- 2) papeikimas;
- 3) griežtas papeikimas;
- 4) atleidimas iš pareigų.

4. Tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų gali būti skiriama už šiurkštų tarnybinių nusižengimą, taip pat už kitą tarnybinių nusižengimą, jei prieš tai valstybės tarnautojui nors kartą per paskutinius 12 mėnesių buvo taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas.

5. Šiurkštus tarnybinis nusižengimas – tai nusižengimas, kuriuo šiurkščiai pažeidžiamos valstybės tarnybos bei kitų valstybės tarnautojo veiklą reglamentuojančių įstatymų ar kitų norminių teisės aktų nuostatos arba kitaip šiurkščiai nusižengiama valstybės tarnautojo pareigoms ar valstybės tarnautojo veiklos principams.

6. Šiurkščiu pažeidimu laikoma:

1) valstybės tarnautojo elgesys, susijęs su tarnybinių pareigų atlikimu, diskredituojantis valstybės tarnybą, žeminantis žmogaus orumą, ar kiti veiksmai, tiesiogiai pažeidžiantys žmonių konstitucines teises;

2) valstybės, tarnybos ar komercinės paslapties atskleidimas;

3) korupcinio pobūdžio nusikalstamos veikos požymių turinti veika, susijusi su tarnybinių pareigų atlikimu, nors už šią veiką valstybės tarnautojas ir nebuvo traukiamas baudžiamojon ar administracinėn atsakomybėn;

4) piktnaudžiavimas tarnyba;

5) šiurkštus Viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo reikalavimų pažeidimas;

6) dalyvavimas su valstybės tarnyba nesuderinamoje veikloje;

7) nebuvimas tarnyboje (darbe) vieną ar daugiau darbo dienų be pateisinamos priežasties;

8) buvimas tarnybos (darbo) metu neblaiviam ar apsvaigusiam nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų, taip pat ne tarnybos (ne darbo) metu viešojoje vietoje, jei valstybės tarnautojo elgesys įžeidžia žmogaus orumą ar diskredituoja valstybės ir savivaldybės institucijas ir įstaigos autoritetą;

9) valstybės ar savivaldybės lėšų ir turto apskaitos pažeidimas, turėjęs reikšmingos įtakos valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos finansinių ir biudžeto vykdymo ataskaitų rinkinių, konsoliduotųjų ataskaitų rinkinių ir (ar) kitų ataskaitų duomenų teisingumui, ar reikšmingas valstybės ar savivaldybės lėšų ir turto valdymo, naudojimo ir disponavimo jais teisėtumo pažeidimas, nustatytas valstybės kontrolieriaus ar jo pavaduotojo arba savivaldybės kontrolieriaus sprendimu;

10) įsiteisėjusių teismo sprendimų, susijusių su valstybės tarnautojo pareigomis ir jų atlikimu, nevykdymas;

11) šio Įstatymo 4 straipsnio 3 dalyje nustatytos pareigos nevykdymas;

12) kiti nusižengimai, kuriais šiurkščiai nusižengiama valstybės tarnautojo pareigoms ar valstybės tarnautojo veiklos principams.

32 straipsnis. Tarnybinių nuobaudų skyrimas

1. Tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo tarnybinio nusižengimo paaikšėjimo dienos, neįskaitant laiko, kurį valstybės tarnautojas nebuvo darbe dėl ligos, buvo komandiruotėje arba atostogavo, o iškėlus baudžiamąją bylą arba Seimo kontrolieriui atliekant tyrimą, taip pat atliekant tarnybinių ar kitą kompetentingos institucijos patikrinimą, tarnybinio nusižengimo tyrimą šio straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytu atveju – ne vėliau kaip per du mėnesius nuo baudžiamosios bylos nutraukimo arba teismo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos, Seimo kontrolieriaus pažymos surašymo, tarnybinio ar kito kompetentingos institucijos patikrinimo

užbaigimo, motyvuotos išvados apie tyrimo rezultatus šio straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytu atveju surašymo dienos. Tarnybinio nusižengimo tyrimas pradedamas valstybės tarnautoją į pareigas priėmusio asmens arba, jeigu valstybės tarnautoją į pareigas priima Seimas, Vyriausybė, savivaldybės taryba, – Seimo Pirmininko, Ministro Pirmininko, savivaldybės mero iniciatyva arba kai jie gauna oficialią informaciją apie valstybės tarnautojo tarnybinį nusižengimą. Jeigu įsiteisėjusiame teismo sprendime konstatuota, kad valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga pažeidė įstatymus ar kitus teisės aktus, šioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje turi būti pradėtas valstybės tarnautojų, dėl kurių galimos kaltės buvo padaryti įsiteisėjusiame teismo sprendime konstatuoti įstatymų ar kitų teisės aktų pažeidimai, tarnybinio nusižengimo tyrimas. Tarnybinė nuobauda neskiriama, jeigu nuo nusižengimo padarymo dienos praėjo 6 mėnesiai, išskyrus atvejus, kai tarnybinis nusižengimas nustatomas atliekant auditą, piniginių ar kitokių vertybių reviziją (inventorizaciją) arba kai Seimo kontrolierius atlieka tyrimą, taip pat kai atliekamas tarnybinis ar kitas kompetentingos institucijos patikrinimas arba kai yra pažeidžiamos Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo nuostatos. Šiais atvejais tarnybinė nuobauda skiriama ne vėliau kaip per trejus metus nuo nusižengimo padarymo dienos.

2. Tarnybinio nusižengimo tyrimas, gavus oficialią informaciją apie galimą valstybės tarnautojo tarnybinį nusižengimą, pradedamas, o pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas tęsiamas ir atitinkamas sprendimas dėl tarnybinio nusižengimo padarymo pripažinimo ir tarnybinės nuobaudos skyrimo priimamas taip pat:

1) kai valstybės tarnautojas, dėl kurio galimo tarnybinio nusižengimo gauta oficiali informacija arba dėl kurio pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas perkeliamas į valstybės tarnautojo pareigas kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje. Šiuo atveju asmuo, pradėjęs tarnybinio nusižengimo tyrimą, motyvuotą išvadą apie tyrimo rezultatus, kurioje konstatuojama, kad valstybės tarnautojas padarė tarnybinį nusižengimą, ir siūloma jam skirti tarnybinę nuobaudą Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka perduoda institucijos ar įstaigos, į kurią perkeltas valstybės tarnautojas, vadovui, šio Įstatymo 52 straipsnyje nurodytam registru ir valstybės tarnautojui, kuris pripažintas padaręs tarnybinį nusižengimą. Sprendimą dėl valstybės tarnautojui tarnybinės nuobaudos skyrimo priima institucijos ar įstaigos, į kurią valstybės tarnautojas yra perkeltas, vadovas, atsižvelgdamas į šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;

2) kai valstybės tarnautojas, dėl kurio galimo tarnybinio nusižengimo gauta oficiali informacija arba dėl kurio pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas atleidžiamas iš valstybės tarnautojo pareigų (netenka valstybės tarnautojo statuso). Sprendimą dėl asmens, ėjusio valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padarius tarnybinį nusižengimą ir tarnybinės nuobaudos, kuri turėtų būti jam skirta, priima tarnybinio nusižengimo tyrimą pradėjęs asmuo, atsižvelgdamas į šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus. Šis sprendimas Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka perduodamas šio Įstatymo 52 straipsnyje nurodytam registru ir asmeniui, ėjusiam valstybės tarnautojo pareigas.

3. Už vieną tarnybinį nusižengimą galima skirti tik vieną tarnybinę nuobaudą.

4. Kai paaiškėja, kad tarnybinis nusižengimas turi nusikalstamos veikos ar administracinio nusižengimo požymių, tarnybinio nusižengimo tyrimas sustabdomas ir tarnybinio patikrinimo medžiaga perduodama institucijai, kompetentingai tirti ir nagrinėti atitinkamas bylas. Jeigu atsisakoma iškelti baudžiamąją arba administracinę bylą ar asmuo atleidžiamas nuo baudžiamosios arba administracinės atsakomybės, tarnybinio nusižengimo tyrimas tęsiamas ir tarnybinė nuobauda turi būti paskirta šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka ir terminais. Kai valstybės tarnautojo veika turi savarankiško tarnybinio nusižengimo požymių, pagal kuriuos akivaizdžiai galima šį tarnybinį nusižengimą atriboti nuo nusikalstamos veikos ar administracinio nusižengimo, tarnybinio nusižengimo tyrimas tęsiamas neatsižvelgiant į baudžiamojo proceso ar administracinio nusižengimo teisenos eigą.

5. Tarnybinę nuobaudą skiria arba sprendimą dėl asmens, ėjusio valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padarius tarnybinį nusižengimą ir sprendimą dėl tarnybinės nuobaudos, kuri turėtų būti jam skirta, priima valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo.

6. Sprendimas dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo ar dėl asmens, ėjusio valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padarius tarnybinį nusižengimą ir tarnybinės nuobaudos, kuri turėtų būti jam skirta, nustatymo gali būti skundžiamas Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

7. Sprendimų dėl tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams ir sprendimų dėl asmenų, ėjusių valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padarius tarnybinį nusižengimą ir sprendimų dėl tarnybinių nuobaudų, kurios turėtų būti jiems skirtos, priėmimo tvarką, taip pat šio straipsnio 2 dalyje nurodytų motyvuotų išvadų apie tyrimų rezultatus ir priimtų sprendimų dėl asmenų, ėjusių valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padarius tarnybinį nusižengimą perdavimo atitinkamiems asmenims terminus ir tvarką nustato Vyriausybė.

33 straipsnis. Tarnybinę atsakomybę lengvinančios ir sunkinančios aplinkybės

1. Tarnybinę atsakomybę lengvinančios aplinkybės yra šios:
 - 1) valstybės tarnautojas nedelsdamas pats praneša padaręs tarnybinį nusižengimą;
 - 2) valstybės tarnautojas padėjo atskleisti tarnybinį nusižengimą;
 - 3) tarnybinį nusižengimą padaręs valstybės tarnautojas užkirto kelią neigiamoms tarnybinio nusižengimo pasekmėms;
 - 4) tarnybinį nusižengimą padaręs valstybės tarnautojas savo noru atlygino nuostolį ar pašalino padarytą žalą;
 - 5) tarnybinis nusižengimas padarytas dėl psichinės ar fizinės prievartos;
 - 6) tarnybinį nusižengimą padarė moteris dėl nėštumo;
 - 7) tarnybinis nusižengimas padarytas dėl didelio susijaudinimo, kurį sukėlė neteisėti kito asmens veiksmai.
2. Tarnybinę atsakomybę sunkinančios aplinkybės yra šios:
 - 1) tarnybinis nusižengimas padarytas grupės susitarusių valstybės tarnautojų;
 - 2) tarnybinis nusižengimas padarytas pasinaudojant ekstremaliąja situacija ar jos aplinkybėmis;
 - 3) per vienus metus nuo tarnybinės nuobaudos paskyrimo padarytas kitas tarnybinis nusižengimas;
 - 4) tarnybinis nusižengimas padarytas neblaivaus ar nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų apsvaigusio valstybės tarnautojo;
 - 5) tarnybinis nusižengimas padarytas pažeidžiant viešąjį interesą ar dėl savanaudiškų paskatų.
3. Įstatymai gali numatyti ir kitų tarnybinę atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių.

34 straipsnis. Tarnybinės nuobaudos išnykimas

1. Valstybės tarnautojas laikomas nebaustu tarnybine nuobauda, kai po tarnybinės nuobaudos paskyrimo datos praėjo vieneri metai.
2. Tarnybinė nuobauda ją paskyrusio asmens motyvuotu sprendimu gali būti panaikinta anksčiau, negu sueis šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas arba kai valstybės tarnautojas gauna valstybės apdovanojimą.

35 straipsnis. Atsakomybė už neteisėtą sprendimą neleisti valstybės tarnautojui dirbti kito darbo arba neteisėtą sprendimą leisti valstybės tarnautojui dirbti kitą darbą

1. Valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga turi atlyginti valstybės tarnautojui neteisėtu sprendimu neleisti valstybės tarnautojui dirbti kito darbo pagal darbo sutartį padarytą žalą. Žala, atsiradusi dėl šio sprendimo, atlyginama Civilinio kodekso nustatyta tvarka.
2. Sprendimą priėmusio asmens padarytą žalą atlyginusi valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga turi regreso teisę reikalauti iš žalą padariusio sprendimą priėmusio asmens tokio dydžio žalos atlyginimo, kiek ji sumokėjo, bet ne daugiau kaip 9 vidutinių jo darbo užmokesčių. Žalos atlyginimas išieškomas iš sprendimą priėmusio asmens darbo užmokesčio ir negali viršyti 20

procentų jam priklausančio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio. Ginčus dėl žalos atlyginimo sprendžia teismas.

3. Įstaigos vadovą į pareigas priėmęs asmuo turi teisę reikalauti panaikinti neteisėtą sprendimą leisti valstybės tarnautojui dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį ir spręsti įstaigos vadovo atsakomybės klausimą.

36 straipsnis. Materialinės atsakomybės sąlygos ir žalos atlyginimo tvarka

1. Valstybės tarnautojas turi atlyginti savo neteisėta kalta veika valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai padarytą tiesioginę materialinę žalą.

2. Valstybės tarnautojas atlygina visą šio straipsnio 1 dalyje nurodytą žalą, jeigu ją padarė atlikdamas viešojo administravimo veiklą, tačiau atlygintinos žalos dydis negali viršyti 6 vidutinių valstybės tarnautojo darbo užmokesčių, išskyrus atvejus, kai žala padaryta tyčia.

3. Valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai padarytą žalą valstybės tarnautojas gali atlyginti savo noru.

4. Jei valstybės tarnautojas gera valia šalių susitarimu žalos neatlygino natūra ar pinigais, padarytos žalos atlyginimas valstybės tarnautoją į pareigas priėmusio asmens, o kai valstybės tarnautoją į pareigas priima Seimas, Vyriausybė ar savivaldybės taryba, – atitinkamai Seimo valdybos, Ministro Pirmininko ar savivaldybės mero sprendimu išskaitomas iš valstybės tarnautojo darbo užmokesčio. Ne teismine tvarka išskaitomas žalos atlyginimas negali viršyti žalą padariusio valstybės tarnautojo vieno mėnesio vidutinio darbo užmokesčio dydžio, net ir tuo atveju, jeigu buvo padaryta didesnė žala. Ne teismine tvarka per mėnesį išskaitoma suma negali viršyti 20 procentų valstybės tarnautojui priklausančio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio. Sprendimas dėl žalos atlyginimo turi būti priimtas ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo žalos paaiškėjimo dienos.

5. Pagal šio straipsnio 2 dalį valstybės tarnautojui priklausančios atlyginti žalos dalis, kuri liko neatlyginta po žalos atlyginimo išskaitymo šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka, išieškoma pareiškus ieškinį teisme.

6. Valstybės tarnautojas, nesutinkantis su jį į pareigas priėmusio asmens, o kai valstybės tarnautoją į pareigas priima Seimas, Vyriausybė ar savivaldybės taryba, – atitinkamai Seimo valdybos, Ministro Pirmininko ar savivaldybės mero sprendimu dėl valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai padarytos žalos atlyginimo, turi teisę kreiptis į teismą. Kreipimasis į teismą sustabdo žalos atlyginimo išieškojimą pagal šio straipsnio 4 dalį.

7. Valstybės tarnautojo atleidimas iš valstybės tarnautojo pareigų (valstybės tarnautojo statuso netekimas) arba valstybės tarnautojo perkėlimas arba priėmimas į valstybės tarnautojo pareigas kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje neatleidžia jo nuo padarytos dėl jo kaltės žalos atlyginimo.

37 straipsnis. Valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų regreso (atgręžtinio reikalavimo) teisė į žalą padariusį valstybės tarnautoją

1. Žala, atsiradusi dėl valstybės ir savivaldybės institucijos ir įstaigos neteisėtų veiksmų, atlyginama Civilinio kodekso nustatyta tvarka.

2. Valstybės tarnautojo padarytą žalą atlyginusi valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, o, kai žala padaryta neteisėtais įstaigos vadovo veiksmais, - įstaigos vadovą į pareigas priimančias asmuo, turi regreso tvarka reikalauti iš žalą padariusio valstybės tarnautojo tokio dydžio žalos atlyginimo, kiek ji sumokėjo, bet ne daugiau kaip 9 vidutinių valstybės tarnautojo darbo užmokesčių. Jeigu valstybės tarnautojas žalą padarė tyčia, valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga į padariusį žalą valstybės tarnautoją turi tokio dydžio regreso teisę, kiek ji sumokėjo žalos atlyginimo. Žalos atlyginimas išieškomas iš valstybės tarnautojo šio Įstatymo 36 straipsnio 4-7 dalyse nustatyta tvarka.

3. Kolegialios valstybės ar savivaldybės institucijos vadovas ir nariai privalo solidariai atlyginti valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai žalą, padarytą dėl kolegialios institucijos sprendimų, priimtų pažeidžiant Lietuvos Respublikos įstatymus ir kitus teisės aktus. Nuo pareigos atlyginti žalą atleidžiami tie asmenys, kurie balsavo prieš tokį sprendimą arba nedalyvavo posėdyje

jį priimant. Kolegialios valstybės ar savivaldybės institucijos vadovo ir nario atsistatydinimas ar atšaukimas iš pareigų neatleidžia jų nuo padarytos dėl jų kaltės žalos atlyginimo. Ginčus dėl žalos atlyginimo sprendžia teismas.

38 straipsnis. Valstybės tarnautojo nušalinimas nuo pareigų

1. Valstybės tarnautojas nuo pareigų privalo būti nušalintas:

1) jeigu valstybės tarnautojas darbo vietoje pasirodė neblaivus ar apsvaigęs nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų. Šiuo atveju valstybės tarnautojas nušalinamas likusiam tos dienos (pamainos) darbo laikui;

2) jeigu nėra pareigų, į kurias valstybės tarnautojas gali būti perkeltas Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka jam uždraudus dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija. Šiuo atveju valstybės tarnautojas nušalinamas Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka atliekamo patikrinimo laikotarpiui;

3) jeigu šio straipsnio 3 dalyje nurodyti asmenys gauna informacijos, kad valstybės tarnautojas įtariamas ar kaltinamas padaręs tyčinį sunkų arba labai sunkų nusikaltimą arba įtariamas ar kaltinamas padaręs nusikaltimą arba baudžiamąjį nusižengimą valstybės tarnybai ar viešiesiems interesams. Šiuo atveju valstybės tarnautojas nušalinamas iki baudžiamojo proceso pabaigos;

4) kitų įstatymų nustatytų subjektų sprendimu šių įstatymų nustatytomis sąlygomis ir tvarka.

2. Valstybės tarnautojas nuo pareigų gali būti nušalintas, jeigu:

1) dėl valstybės tarnautojo yra pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas ar tarnybinis patikrinimas ir valstybės tarnautojas toliau eidamas pareigas trukdo ar siekia paveikti tarnybinio nusižengimo tyrimo ar tarnybinio patikrinimo eigą ar rezultatus. Šiuo atveju valstybės tarnautojas nušalinamas tarnybinio nusižengimo tyrimo ar tarnybinio patikrinimo laikui (į šį terminą neįskaitomas valstybės tarnautojo nedarbingumo ar atostogų laikas);

2) tarnybinio nusižengimo tyrimas ar tarnybinis patikrinimas atliekamas dėl veikos, už kurią valstybės tarnautojas gali būti atleistas iš pareigų. Šiuo atveju valstybės tarnautojas nušalinamas tarnybinio nusižengimo tyrimo ar tarnybinio patikrinimo laikui.

3. Valstybės tarnautojas nuo pareigų nušalinamas jį į pareigas priėmusio asmens ar jo įgalioto asmens, o kai valstybės tarnautoją į pareigas priima Seimas, Vyriausybė, savivaldybės taryba, – Seimo Pirmininko, Ministro Pirmininko, savivaldybės mero sprendimu.

4. Sprendime nušalinti valstybės tarnautoją nuo pareigų turi būti nurodyta laikotarpis, kuriam valstybės tarnautojas nušalinamas nuo pareigų, nušalinimo priežastys, teisinis pagrindas, sprendimo apskundimo tvarka ir terminai.

39 straipsnis. Valstybės tarnautojo nušalinimo teisinės pasekmės

1. Nušalinimo terminui pasibaigus, valstybės tarnautojas grąžinamas į eitas pareigas, jeigu po nušalinimo nėra pagrindo atleisti jį iš pareigų.

2. Už nušalinimo laikotarpį valstybės tarnautojui darbo užmokestis nemokamas. Valstybės tarnautojas, nuo tarnybos nušalintas nepagrįstai ar nepasitvirtinus aplinkybėms, lėmusioms nušalinimą, grąžinamas į eitas pareigas ir per 10 darbo dienų, kai valstybės tarnautojas vėl pradėjo eiti pareigas, jam išmokamas darbo užmokestis už laikotarpį, kurį jis buvo nušalintas nuo tarnybos, taip pat 0,07 procento delspinigiai už šią sumą. Delspinigiai nemokami, jeigu valstybės tarnautojui žala atlyginta kitų įstatymų nustatyta tvarka. Įstatymo nustatytas delspinigių dydis kartą per metus indeksuojamas Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka, atsižvelgiant į vartotojų kainų indeksą per praėjusius kalendorinius metus.

3. Sprendimą nušalinti valstybės tarnautoją nuo pareigų priėmusio subjekto reikalavimu nušalintas valstybės tarnautojas grąžina valstybės tarnautojo pažymėjimą, visas jam patikėtas su jo pareigų vykdymu susijusias priemones ir jo žinioje esančius dokumentus.

VIII SKYRIUS

VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ ATOSTOGOS IR GARANTIJOS

40 straipsnis. Valstybės tarnautojų atostogos

Valstybės tarnautojai turi teisę į šio Įstatymo nustatytas atostogas. Valstybės tarnautojai taip pat turi teisę į Darbo kodekso nustatytas nėštumo ir gimdymo atostogas, tėvystės atostogas, atostogas vaikui prižiūrėti, kūrybines ir mokymosi atostogas.

41 straipsnis. Kasmetinės atostogos

1. Valstybės tarnautojui suteikiamos 20 darbo dienų trukmės kasmetinės minimalios atostogos. Valstybės tarnautojui, vienam auginančiam vaiką (įvaikį) iki keturiolikos metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki aštuoniolikos metų, taip pat valstybės tarnautojui, kuris pripažintas neįgaliuoju, suteikiamos 25 darbo dienų trukmės kasmetinės minimalios atostogos.

2. Valstybės tarnautojui, turinčiam didesnę kaip penkerių metų tarnybos stažą, už kiekvienų paskesnių trejų metų tarnybos stažą suteikiamos 2 darbo dienos kasmetinių papildomų atostogų, tačiau bendra kasmetinių atostogų trukmė negali būti ilgesnė kaip 30 darbo dienų.

3. Valstybės tarnautojui už pirmuosius tarnybos metus kasmetinės atostogos paprastai suteikiamos po 6 tarnybos mėnesių toje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje.

42 straipsnis. Atostogos kvalifikacijai tobulinti

1. Valstybės tarnautojui, turinčiam ne trumpesnę kaip 3 mėnesių tarnybos stažą toje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, jo ir į pareigas jį priėmusio asmens susitarimu gali būti suteiktos iki vienerių metų trukmės atostogos kvalifikacijai tobulinti. Šiuo atveju valstybės tarnautojui paliekamos jo eitos pareigos, tačiau jam nustatytas darbo užmokestis nemokamas.

2. Pasinaudoti šiame straipsnyje nurodytomis atostogomis valstybės tarnautojas gali ne dažniau kaip vieną kartą per penkerius metus.

43 straipsnis. Atostogos dėl valstybės tarnautojo perkėlimo į kitas pareigas

1. Karjeros valstybės tarnautojui dėl šio Įstatymo 20 straipsnyje (išskyrus šio Įstatymo 20 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytą perkėlimą) nustatyto perkėlimo į kitas pareigas kitoje gyvenamojoje vietovėje ir dėl šio Įstatymo 23 straipsnyje nustatyto perkėlimo į kitas pareigas Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse, konsulinėse įstaigose ir atstovybėse prie tarptautinių organizacijų, dėl perkėlimo dirbti į specialiąsias misijas, taip pat dėl karjeros valstybės tarnautojo laikino perkėlimo dirbti į tarptautinę instituciją ar užsienio valstybės instituciją skiriama iki 5 darbo dienų persikėlimo atostogų. Už šį laikotarpį valstybės tarnautojui mokamas jo vidutinis mėnesinis darbo užmokestis, apskaičiuotas Vyriausybės nustatyta tvarka.

2. Persikėlimo išlaidas, susidariusias dėl šio Įstatymo 20 straipsnyje (išskyrus šio Įstatymo 20 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytą perkėlimą) nustatyto perkėlimo į kitas pareigas kitoje gyvenamojoje vietovėje, moka valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, į kurią perkeltas valstybės tarnautojas. Persikėlimo išlaidas, susidariusias dėl šio Įstatymo 23 straipsnio 1 dalyje nustatyto perkėlimo, moka valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, iš kurios perkeliamas valstybės tarnautojas. Persikėlimo išlaidos mokamos Vyriausybės nustatyta tvarka.

44 straipsnis. Nemokamos atostogos

1. Nemokamos atostogos iki 3 mėnesių dėl šeimyninių aplinkybių ar kitų aplinkybių gali būti suteikiamos valstybės tarnautojui į pareigas priėmusio asmens ir valstybės tarnautojo susitarimu.

2. Darbo kodekse nustatytais pagrindais nemokamos atostogos suteikiamos valstybės tarnautojo prašymu.

45 straipsnis. Atostogos dėl dalyvavimo Europos Sąjungos, tarptautinės organizacijos finansuojamuose paramos teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo projektuose

1. Valstybės tarnautojui jį į pareigas priėmusio asmens ir valstybės tarnautojo susitarimu gali būti suteiktos atostogos dėl dalyvavimo Europos Sąjungos, tarptautinės organizacijos

finansuojamuose paramos teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo projektuose, kuriuose vykdoma su valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos misija ir strateginiais tikslais nesusijusi veikla užsienio valstybėje.

2. Šiuo atveju valstybės tarnautojui paliekamos jo eitos pareigos, tačiau jam nustatytas darbo užmokestis nemokamas.

46 straipsnis. Tarnybos stažas

1. Pagal šį Įstatymą tarnybos stažą sudaro Lietuvos valstybei ištarnautų nuo 1990 m. kovo 11 d. einant valstybės tarnautojo pareigas, įskaitant šio Įstatymo 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 4 dalies 1–4 punktuose nurodytas pareigas (išskyrus savivaldybės tarybos narius, kurie nebuvo meru ir mero pavaduotoju), metų skaičius. Tarnybos stažas skaičiuojamas nuo valstybės tarnautojo tarnybos (darbo) valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose pradžios arba nuo paskyrimo (išrinkimo) į pareigas valstybės tarnyboje šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka dienos. Tarnybos (darbo) ne vienu laikotarpiu einant valstybės tarnautojo pareigas valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose stažas sudedamas. Į tarnybos stažą taip pat įskaitomas kasmetinių, nėštumo ir gimdymo atostogų, tėvystės atostogų, atostogų vaikui prižiūrėti, atleidimo nuo tarnybinių pareigų dalyvauti Seimo, Respublikos Prezidento, Europos Parlamento ar savivaldybių tarybų rinkimuose pagal šio Įstatymo 16 straipsnio 1 dalies 6 punktą, perkėlimo į pareigas tarptautinėje institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje pagal šio Įstatymo 23 straipsnio 3 dalį, darbo tarptautinėje institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje laikotarpiai, dalyvavimo Europos Sąjungos, tarptautinės organizacijos finansuojamuose projektuose užsienio valstybės institucijoje laikotarpiai, atostogos dėl dalyvavimo Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių finansuojamuose paramos teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo projektuose, mokymosi atostogos, pagal šio įstatymo 42, 43 ir 44 straipsnius suteiktos atostogų laikas ir ligos pašalpos gavimo laikotarpiai. Atsižvelgiant į tarnybos stažą, nustatomas šio Įstatymo 28 straipsnio 2 dalyje nurodyto priedo dydis ir šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalyje nurodytų kasmetinių papildomų atostogų trukmė.

2. Laikotarpis, kurį valstybės tarnautojas buvo nušalintas nuo pareigų, į tarnybos stažą neįskaitomas, išskyrus atvejus, kai pripažįstama, kad valstybės tarnautojas buvo nušalintas nepagrįstai, arba kai nepasitvirtina aplinkybės, lėmusios valstybės tarnautojo nušalinimą.

3. Tarnybos stažo skaičiavimo tvarką nustato Vyriausybė.

47 straipsnis. Išeitinės išmokos ir kompensacijos

1. Šio Įstatymo 50 straipsnio 1 dalies 12 ir 13 punktuose nurodytais pagrindais atleidžiamam iš pareigų valstybės tarnautojui jo atleidimo iš pareigų dieną išmokama vieno mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka. Šio Įstatymo 50 straipsnio 1 dalies 6 punkte nurodytu pagrindu (baigiasi politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautoją į pareigas priėmusio valstybės politiko ar kolegialios valstybės institucijos įgaliojimai) atleistam iš pareigų politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojui vieno mėnesio vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka mokama, jei jis ėjo pareigas ne mažiau kaip pusę jų į pareigas priėmusio valstybės politiko ar kolegialios valstybės institucijos kadencijos trukmės. Ši išeitinė išmoka politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojui išmokama praėjus mėnesiui nuo jo atleidimo iš pareigų dienos. Jeigu iki šios išmokos išmokėjimo asmuo pradėjo eiti valstybės tarnautojo pareigas ar buvo priimtas į darbą valstybės ar savivaldybės įstaigoje, išlaikomoje iš valstybės ar savivaldybės biudžeto, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto ar iš kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų, valstybės ar savivaldybės įmonėje, viešojoje įstaigoje, kurių savininkė yra valstybė arba savivaldybė, ar Lietuvos banke, išeitinė išmoka mokama tik už laikotarpį iki asmens priėmimo į valstybės tarnautojo pareigas ar priėmimo į darbą valstybės ar savivaldybės įstaigoje, išlaikomoje iš valstybės ar savivaldybės biudžeto, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto ar iš kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų, valstybės ar savivaldybės įmonėje, viešojoje įstaigoje, kurių savininkė yra valstybė arba savivaldybė, ar Lietuvos banke dienos.

2. Pagal šio Įstatymo 50 straipsnio 1 dalies 9 punktą atleidžiamam iš pareigų valstybės tarnautojui išmokama iki pareigybės panaikinimo jo gauto vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka, atsižvelgiant į valstybės tarnautojo tarnybos valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje stažą (į tarnybos stažą valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje taip pat įskaitomas laikas, kurį valstybės tarnautojas šio Įstatymo 20, 23 ir 24 straipsniuose nustatytais atvejais buvo perkeltas į kitas pareigas, taip pat 48 straipsnio 1 dalyje nustatytais atvejais, kai valstybės tarnautojas iki pareigybės panaikinimo buvo perkeltas į kitas pareigas):

- 1) iki vienerių metų – 1 mėnesio;
- 2) nuo vienerių iki penkerių metų – 2 mėnesių;
- 3) nuo penkerių iki dešimties metų – 3 mėnesių;
- 4) nuo dešimties iki dvidešimties metų – 4 mėnesių;
- 5) daugiau kaip dvidešimt metų – 5 mėnesių.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatytas išeitines išmokas moka valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, kurios vadovas priėmė sprendimą dėl pareigybės panaikinimo. Jeigu pareigybė panaikinama Seimo ar Vyriausybės sprendimu, išeitines išmokas moka įstatymu ar Vyriausybės įgaliojota institucija ar įstaiga.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta išeitinė išmoka pradedama mokėti praėjus mėnesiui nuo valstybės tarnautojo atleidimo dienos ir mokama kas mėnesį lygiomis dalimis. Jos mokėjimas nutraukiamas, jeigu asmuo pradeda eiti valstybės tarnautojo pareigas ar priimamas į darbą valstybės ar savivaldybės įstaigoje, išlaikomoje iš valstybės ar savivaldybės biudžeto, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto ar iš kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų, valstybės ar savivaldybės įmonėje, viešojoje įstaigoje, kurių savininkė yra valstybė arba savivaldybė, ar Lietuvos banke. Jeigu asmuo pradeda eiti valstybės tarnautojo pareigas ne pirmą mėnesio dieną, išeitinė išmoka mokama tik už to mėnesio dienas iki priėmimo į valstybės tarnautojo pareigas ar priėmimo į darbą valstybės ar savivaldybės įstaigoje, išlaikomoje iš valstybės ar savivaldybės biudžeto, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto ar iš kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų, valstybės ar savivaldybės įmonėje, viešojoje įstaigoje, kurių savininkė yra valstybė arba savivaldybė, ar Lietuvos banke dienas.

5. Šio Įstatymo 50 straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais atleidžiamam, pagal 20 straipsnio 2 dalį perkeliama į kitą valstybės ar savivaldybės instituciją ar įstaigą valstybės tarnautojui jo atleidimo (perkėlimo) iš pareigų dieną išmokamos visos jam priklausančios pinigų sumos, išskyrus šio straipsnio 1 dalyje nurodytą išeitinę išmoką, mokamą politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojams, ir šio straipsnio 2 dalyje nurodytą išeitinę išmoką.

6. Šio Įstatymo 50 straipsnio 1 dalies 18 punkte nurodytu pagrindu atleidžiamam iš pareigų įstaigos vadovui (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) ir karjeros valstybės tarnautojui gali būti mokama kompensacija, kuri yra ne didesnė nei šio straipsnio 2 dalyje nurodyta išeitinė išmoka ir kuri išmokama tokiam valstybės tarnautojui jo atleidimo iš pareigų dieną.

7. Valstybės tarnautojams, kurių darbo vieta yra užsienyje, Vyriausybės nustatyta tvarka mokamos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytos su jų darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos bei kompensacijos valstybės tarnautojų sutuoktiniams ir vaikams (įvaikiams), išvykusiems į užsienį kartu su valstybės tarnautojais, išlaikyti.

48 straipsnis. Kitos garantijos

1. Karjeros valstybės tarnautojas, kurio pareigybė naikinama, jo sutikimu paskiriamas į kitas lygiavertes karjeros valstybės tarnautojo pareigas, o jei tokių pareigų nėra ir valstybės tarnautojas sutinka, – į žemesnes pareigas. Jei iki pareigybės panaikinimo karjeros valstybės tarnautojas į kitas pareigas nepaskiriamas, jis iš pareigų atleidžiamas. Valstybės tarnautojui apie pareigybės panaikinimą turi būti pranešta raštu ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki pareigybės panaikinimo. Asmeniui, kuriam iki teisės gauti visą senatvės pensiją liko mažiau kaip penkeri metai, šis įspėjimo terminas dvigubinamas, o neįgaliajam, moteriai ir (ar) vyrui, auginantiems vaiką (įvaikį) iki 14 metų, moteriai ir (ar) vyrui, auginantiems neįgalų vaiką (įvaikį) iki aštuoniolikos metų, asmeniui, kuriam iki teisės gauti visą senatvės pensiją liko mažiau kaip dveji metai – trigubinamas. Nėščiai

moteriai (kai valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga likviduojama) apie pareigybės panaikinimą turi būti pranešta raštu ne vėliau kaip prieš 4 mėnesius iki pareigybės panaikinimo.

2. Valstybės tarnautojas, žuvęs atlikdamas tarnybines pareigas arba miręs dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, laidojamas valstybės lėšomis. Valstybės tarnautojas pripažįstamas žuvusiu atliekant tarnybines pareigas arba mirusiu dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, jeigu įvykis, kuris buvo valstybės tarnautojo žūties (mirties) priežastis, įvyko jam atliekant jo pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas arba dėl šių funkcijų atlikimo, išskyrus atvejus, kai valstybės tarnautojas žuvo (mirė) darydamas tyčinę nusikalstamą veiką ar kitą teisės pažeidimą, taip pat jeigu valstybės tarnautojo žūties (mirties) priežastis buvo apsvaigimas nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar toksinių medžiagų arba jeigu valstybės tarnautojas nusižudė dėl priežasčių, nesusijusių su tarnyba. Valstybės tarnautojas pripažįstamas žuvusiu atliekant tarnybines pareigas arba mirusiu dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, Vyriausybės nustatyta tvarka. Valstybės apmokamų laidojimo išlaidų aprašą tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Valstybės tarnautojo, kuris žuvo arba mirė užsienyje atlikdamas tarnybines pareigas, palaikų pervežimo į Lietuvą išlaidas apmoka valstybė Vyriausybės nustatyta tvarka. Paramos teikimo valstybės tarnautojo, žuvusio ar mirusio užsienyje dėl priežasčių, nesusijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, paramos suteikimo palaikams pervežti į Lietuvą tvarką nustato Vyriausybė. Žuvusio atliekant tarnybines pareigas arba mirusio dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, valstybės tarnautojo (išskyrus valstybės tarnautojus, Vyriausybės nustatyta tvarka apdraustus valstybės lėšomis) šeimos nariams (sutuoktiniui, nepilnamečiams vaikams (įvaikiams), kol jiems sukaks 18 metų, taip pat vyresniems vaikams (įvaikiams), jeigu jie mokosi pagal bendrojo ugdymo programą, pagal formaliojo profesinio mokymo programą pirmajai kvalifikacijai įgyti ar studijuoja aukštojoje mokykloje pagal dieninės studijų formos nuosekliųjų studijų programą ar nuolatinės studijų formos programą (įskaitant ir akademinį atostogų laikotarpį), – kol jiems sukaks 24 metai, mirusiojo vaikams (įvaikiams), vyresniems kaip 18 metų, jeigu jie pripažinti neįgaliaisiais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) iki 18 metų, žuvusiojo (mirusiojo) vaikams, gimusiems po jo mirties, tėvui (įtėviui), motinai (įmotei) išmokama vienkartinė 12 mėnesių jo gauto vidutinio darbo užmokesčio dydžio kompensacija, o žuvusio atliekant tarnybines pareigas arba mirusio dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu užsienio valstybėje, kurioje vyksta ginkluotas konfliktas, ar dėl užsienio valstybėje įvykdyto teroro akto, – 100 mėnesių jo gauto vidutinio darbo užmokesčio dydžio kompensacija. Valstybės tarnautojui, kuris buvo sužalotas atlikdamas tarnybines pareigas arba susirgo sunkia liga dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu užsienio valstybėje, kurioje vyksta ginkluotas konfliktas, ar dėl užsienio valstybėje įvykdyto teroro akto, atsižvelgiant į jo sveikatos sutrikimo laipsnį Vyriausybės nustatyta tvarka išmokama vienkartinė nuo 30 iki 50 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio kompensacija. Visais atvejais bendra valstybės tarnautojui žuvus atliekant tarnybines pareigas arba mirus dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, išmokamos kompensacijos suma negali viršyti 101 370 eurų. Kompensacija gali būti išmokama dalimis, bet ne ilgiau kaip per 3 metus. Išmokėjusi kompensaciją valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga įgyja reikalavimo (regreso) teisę iš žalą padariusių juridinių ir fizinių asmenų. Kompensacija įskaitoma į atlygintinos žalos dydį. Tais atvejais, kai žalos dydis yra mažesnis negu išmokėta kompensacija, valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga regreso tvarka iš kalto dėl žalos asmens gali reikalauti tos kompensacijos dalies, kuria atlyginta žala. Mirusio, išskyrus žuvusį atliekant tarnybines pareigas arba mirusį dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu, valstybės tarnautojo šeimos nariams išmokama vieno mėnesio jo gauto vidutinio darbo užmokesčio dydžio kompensacija. Šios kompensacijos mokamos neatsižvelgiant į kitų įstatymų nustatytas ir išmokėtas išmokas ir pašalpas.

3. Valstybės tarnautojams yra garantuojama einamos pareigos ir nustatytas darbo užmokestis:

1) kai valstybės tarnautojai yra išsiųsti į tarnybinių komandiruočių, – darbo dienomis komandiruotėje bei komandiruočių metu kelionėje išbūtą laiką;

2) kai valstybės tarnautojai pagal kvietimą ar šaukimą yra išvykę į teismą arba į teisėsaugos ar kontrolės (priežiūros) funkcijas atliekančias institucijas;

3) kai valstybės tarnautojai išvykę karo prievolę administruojančios krašto apsaugos sistemos institucijos nurodymu;

4) kai valstybės tarnautojas atlieka privalomąją karo tarnybą arba alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą, jam garantuojamos tik einamos pareigos;

5) artimųjų giminaičių (tėvų (įtėvių), vaikų (įvaikių), brolių (įbrolių), seserų (įseserių), senelių, vaikaičių), sutuoktinio, jo tėvų (įtėvių), vaikų (įvaikių), brolių (įbrolių), seserų (įseserių), sugyventinio, jeigu jis nurodytas valstybės tarnautojo privačių interesų deklaracijoje, jo tėvų (įtėvių), vaikų (įvaikių), brolių (įbrolių) ir seserų (įseserių) mirties atveju – iki 3 darbo dienų;

6) donorams – darbo dienomis, kuriomis jie teisės aktų nustatyta tvarka turi būti atleidžiami nuo tarnybos;

7) kai valstybės tarnautojai, gavę tiesioginio vadovo rašytinį (įskaitant gautą elektroninių ryšių priemonėmis) sutikimą, yra išvykę į sveikatos priežiūros įstaigą ir valstybės ar savivaldybės instituciją ar įstaigą, – iki dviejų darbo dienų per mėnesį;

8) kai valstybės tarnautojai pagal šio Įstatymo 23 straipsnio 3 dalį yra laikinai perkelti į pareigas tarptautinėse institucijose ar užsienio valstybių institucijose. Nustatytas darbo užmokestis valstybės tarnautojui nemokamas, jeigu darbo užmokestį jam moka institucija, įstaiga ar organizacija, į kurią eiti pareigas jis perkeltas.

4. Pagal šio Įstatymo 23 straipsnio 1 dalį perkeltiems į kitas pareigas karjeros valstybės tarnautojams garantuojamos eitos arba kitos lygiavertės pareigos toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje. Pagal šio Įstatymo 23 straipsnio 1 dalį perkeltiems kadencijai priimtiems karjeros valstybės tarnautojams ši garantija taikoma ne ilgiau negu iki kadencijos pabaigos.

5. Eitos pareigos garantuojamos valstybės tarnautojui, kai jis dėl privalomosios karo tarnybos arba alternatyviosios krašto apsaugos tarnybos atlikimo, dėl dalyvavimo Europos Sąjungos, tarptautinės organizacijos finansuojamuose projektuose užsienio valstybės institucijoje (taip pat atostogų dėl dalyvavimo Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių finansuojamuose paramos teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo projektuose) arba dėl dalyvavimo tarptautinėje operacijoje, teisės aktų nustatyta tvarka sudarius civilinės krašto apsaugos tarnybos sutartį, negali eiti pareigų, taip pat karjeros valstybės tarnautojui, kai jis dėl atostogų kvalifikacijai tobulinti, nėštumo ir gimdymo atostogų ar atostogų vaikui prižiūrėti, dėl laikino perkėlimo į kitas pareigas pagal šio Įstatymo 20 straipsnį negali eiti pareigų. Ši garantija kadencijai priimtam karjeros valstybės tarnautojui taikoma ne ilgiau negu iki kadencijos pabaigos.

6. Valstybės tarnautojas turi teisę Vyriausybės nustatyta tvarka gauti išmokas už komandiruotės išlaidas.

7. Su įstaigos vadovu ar karjeros valstybės tarnautoju, kuriems suėjo 65 metai ir kurie pagal šio įstatymo 50 straipsnio 1 dalies 6 punktą atleidžiami iš pareigų, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka gali būti sudaroma terminuota darbo sutartis dėl mentorystės ne ilgesniam kaip dvejų metų laikotarpiui.

8. Valstybės tarnautojams, kurių materialinė būklė sunki dėl jų pačių ligos, šeimos narių ligos ar mirties, stichinės nelaimės ar turto netekimo, gali būti skiriama iki 5 MMA materialinė pašalpa. Pašalpą skiria valstybės tarnautoją į pareigas priėmęs asmuo, o kai valstybės tarnautoją į pareigas priima Vyriausybė ar savivaldybės taryba, – Ministras Pirmininkas, savivaldybės meras iš valstybės ar savivaldybės institucijai ar įstaigai skirtų lėšų. Įstaigos vadovui pašalpa skiriama iš jo vadovaujamai įstaigai skirtų lėšų.

9. Valstybės tarnautojai, kuriuos valstybės ar savivaldybių institucijos ar įstaigos siunčia į užsienio komandiruotę, draudžiami draudimu nuo nelaimingų atsitikimų ir draudimu ligos atveju. Draudimo išlaidas apmoka valstybės tarnautoją į užsienio komandiruotę siunčianti valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga iš savo biudžeto lėšų.

10. Kiti įstatymai gali nustatyti ir kitų garantijų.

49 straipsnis. Nuotolinis darbas

1. Nuotolinis darbas yra darbo organizavimo forma arba darbo atlikimo būdas, kai valstybės tarnautojas jam priskirtas funkcijas ar jų dalį visą arba dalį darbo laiko suderinęs su tiesioginiu vadovu Vyriausybės nustatyta tvarka atlieka nuotoliniu būdu, tai yra sulygtoje kitoje, negu darbovietė yra, vietoje, taip pat ir naudodamas informacines technologijas.

2. Nuotolinio darbo atveju dirbtas laikas apskaičiuojamas įstaigos vadovo nustatyta tvarka. Savo darbo laiką valstybės tarnautojas skirsto savo nuožiūra, nepažeisdamas maksimaliųjų darbo ir minimaliųjų poilsio laiko reikalavimų.

3. Nuotolinis darbas nesukelia tarnybos stažo apskaičiavimo ar kitų su tarnybos santykiais susijusių ribojimų, neriboja ir nevaržo valstybės tarnautojo teisių.

4. Įstaigos vadovas privalo sudaryti sąlygas nuotolinį darbą dirbantiems valstybės tarnautojams bendradarbiauti su kitais įstaigos valstybės tarnautojais ir darbuotojais, gauti funkcijų vykdymui reikalingą informaciją.

IX SKYRIUS VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ ATLEIDIMAS IŠ PAREIGŲ

50 straipsnis. Valstybės tarnautojų atleidimas iš pareigų

1. Valstybės tarnautojas atleidžiamas iš pareigų, kai:

- 1) atsistatydina savo noru;
- 2) savivaldybės kontrolierius, savivaldybės kontrolieriaus tarnybos valstybės tarnautojas ar savivaldybės administracijos valstybės tarnautojas pradeda eiti tos pačios savivaldybės tarybos nario pareigas arba Vyriausybės atstovas pradeda eiti savivaldybės tarybos nario pareigas;
- 3) praranda Lietuvos Respublikos pilietybę;
- 4) per įstatyme nustatytą terminą neįgyja einamoms pareigoms būtino išsilavinimo;
- 5) įstatymų nustatytais atvejais pasibaigia įstaigos vadovo ar karjeros valstybės tarnautojo kadencija;
- 6) pasibaigia pakaitinio valstybės tarnautojo priėmimo laikas arba valstybės tarnautojui sueina 65 metai, arba baigiasi politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautoją į pareigas priėmusio valstybės politiko ar kolegialios valstybės institucijos įgaliojimai;
- 7) politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojas ar politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu priimtas įstaigos vadovas praranda į pareigas jį priėmusio valstybės politiko ar kolegialios valstybės ar savivaldybės institucijos pasitikėjimą arba kai pasibaigia jo paskyrimo į pareigas terminas;
- 8) paaiškėja, kad stodamas į valstybės tarnybą jis pateikė suklastotus dokumentus arba nuslėpė ar pateikė tikrovės neatitinkančius duomenis, dėl kurių negalėjo būti priimtas į valstybės tarnautojo pareigas;
- 9) valstybės tarnautojo pareigybė panaikinama;
- 10) po valstybės tarnautojo vertinimo priimamas sprendimas atleisti valstybės tarnautoją iš pareigų (išskyrus Vyriausybės įstaigų, kurių nepriklausomumas joms atliekant įstatymų nustatytas funkcijas ir priimant sprendimus turi būti užtikrintas vadovaujantis Europos Sąjungos ir nacionaliniais teisės aktais, vadovus);
- 11) valstybės tarnautojas, atleistas iš privalomosios pradinės karo tarnybos arba alternatyviosios krašto apsaugos tarnybos, per ilgesnį negu 2 mėnesių terminą negrįžta į eitas pareigas;
- 12) į tas pareigas teismo sprendimu grąžinamas anksčiau jas ėjęs valstybės tarnautojas arba paaiškėja, kad priimant valstybės tarnautoją į pareigas buvo pažeisti šio Įstatymo reikalavimai ir šių pažeidimų neįmanoma pašalinti;
- 13) teisės aktų nustatyta tvarka nustatoma, kad dėl neįgalumo ar darbingumo netekimo valstybės tarnautojas negali eiti pareigų;
- 14) valstybės tarnautojas įstatymų nustatyta tvarka netenka specialios teisės, susijusios su

jo tiesioginių pareigų atlikimu;

15) paskirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų;

16) įsiteisėja teismo nuosprendis, kuriuo jam paskirta bausmė už sunkų ar labai sunkų nusikaltimą, nusikalstamą veiką valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio nusikalstamą veiką arba bausmė, dėl kurios jis negali eiti savo pareigų;

17) iš Korupcijos prevencijos įstatymo nustatytais atvejais ir tvarka pateiktos informacijos, iš šio Įstatymo 52 straipsnyje nurodyto registro gautos informacijos apie asmenis, atleistus iš valstybės tarnautojo pareigų už šiurkštų tarnybinį nusižengimą ar pripažintus padariusiais tarnybinį nusižengimą, už kurį jiems turėtų būti skirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų, iš kitų duomenų paaiškėja, kad valstybės tarnautojas neatitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimų ir dėl to negali toliau eiti valstybės tarnautojo pareigų;

18) sudaromas šalių susitarimas dėl įstaigos vadovo (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) ar karjeros valstybės tarnautojo atleidimo iš pareigų.

2. Įstaigos vadovas (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) ar karjeros valstybės tarnautojas gali raštu pateikti pasiūlymą jį į pareigas priėmusiam asmeniui, o į pareigas priėmęs asmuo gali raštu pateikti pasiūlymą įstaigos vadovui (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) ar karjeros valstybės tarnautojui dėl atleidimo iš pareigų šalių susitarimu. Jeigu šalis, gavusi tokį pasiūlymą, sutinka su pasiūlymu, per 7 dienas turi apie tai pranešti šaliai, pateikusiai tokį pasiūlymą. Jeigu šalis, gavusi pasiūlymą, per 7 dienas nepraneša, kad sutinka su pateiktu pasiūlymu, laikoma, kad pasiūlymas atmestas. Šalims susitarus dėl valstybės tarnautojo atleidimo iš pareigų šalių susitarimu, sudaromas rašytinis susitarimas ir jame nurodoma, nuo kurio laiko valstybės tarnautojas atleidžiamas iš pareigų, susitariama dėl išeitinės išmokos dydžio, dėl nepanaudotų atostogų suteikimo ir gali būti susitariama dėl kitų sąlygų.

3. Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojas iš pareigų atleidžiamas paskutinę jį į pareigas priėmusio valstybės politiko įgaliojimų dieną ar naujai sudarytos kolegialios valstybės institucijos pirmajame posėdyje.

4. Ketinantis atsistatydinti savo noru valstybės tarnautojas privalo apie atsistatydinimą įspėti jį į pareigas priimančią asmenį ne vėliau kaip prieš 14 kalendorinių dienų. Valstybės tarnautoją į pareigas priėmusio asmens sutikimu valstybės tarnautojas gali būti atleistas ir anksčiau. Valstybės tarnautojas atšaukti prašymą dėl atsistatydinimo savo noru turi teisę ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo prašymo pateikimo dienos. Po to jis gali atšaukti prašymą tik jį į pareigas priėmusio asmens sutikimu.

5. Valstybės tarnautojas negali būti iš pareigų atleistas laikinojo nedarbingumo laikotarpiu ir atostogų metu, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 14, 16 ir 18 punktuose nurodytus atvejus.

6. Nėščia valstybės tarnautoja, taip pat valstybės tarnautojas, auginantis vaiką (vaikus) iki trejų metų, negali būti atleisti iš pareigų šio straipsnio 1 dalies 4, 9 (išskyrus atvejus, kai valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga likviduojama), 10, 12, 15 ir 18 (išskyrus atvejus, kai valstybės tarnautojas pateikia pasiūlymą jį į pareigas priėmusiam asmeniui dėl atleidimo iš pareigų šalių susitarimu) punktuose nurodytais pagrindais.

7. Ginčai dėl valstybės tarnautojo atleidimo iš pareigų nagrinėjami Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

XI SKYRIUS VALSTYBĖS TARNYBOS VALDYMAS

51 straipsnis. Valstybės tarnybos bendrasis valdymas

1. Valstybės tarnybos bendrąjį valdymą atlieka:

- 1) Vyriausybė;
- 2) vidaus reikalų ministras.

2. Vyriausybė:
 - 1) nustato valstybės tarnybos politiką;
 - 2) atlieka kitas šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytas valstybės tarnybos bendrojo valdymo funkcijas.
3. Vidaus reikalų ministras:
 - 1) formuoja valstybės politiką ministrui pavestose valstybės tarnybos valdymo srityje ir teikia Vyriausybei su valstybės tarnyba susijusių teisės aktų projektus;
 - 2) atlieka kitas šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas valstybės tarnybos valdymo srityje.

52 straipsnis. Valstybės tarnautojų registras

1. Valstybės tarnautojų registre, kurį Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo, Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka steigia Vyriausybė, kaupiami duomenys apie:

- 1) valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų struktūras, laisvas ir užimtas valstybės tarnautojų pareigas ir darbuotojų, gaunančių darbo užmokestį iš valstybės, savivaldybių biudžetų ir valstybės pinigų fondų, pareigas;
- 2) valstybės tarnautojus ir jų darbo užmokestį;
- 3) asmenis, atleistus iš valstybės tarnautojo pareigų už šiurkštų tarnybinių nusižengimą ar už pareigūno vardo pažeminimą;
- 4) asmenis, kurie įstatymų numatytais atvejais pripažinti padariusiais tarnybinių nusižengimą, už kurį yra pagrindas skirti tarnybinių nuobaudą – atleidimą iš pareigų;
- 5) valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų darbuotojus, gaunančius darbo užmokestį iš valstybės, savivaldybių biudžetų ir valstybės pinigų fondų, ir jų darbo užmokestį;
- 6) Vyriausybės narius ir valstybės pareigūnus tiek, kiek reikalinga jų tarnybiniams pažymėjimams ar kitokioms elektroniniam pasirašymui skirtoms priemonėms pagaminti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto valstybės registro valdytojas yra Vidaus reikalų ministerija.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytam valstybės registrai atitinkami duomenys neteikiami, jeigu jie priskirtini valstybės ar tarnybos paslapties kategorijai.

4. Valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos teisės aktų nustatyta tvarka tvarko duomenis šio straipsnio 1 dalyje nurodytame valstybės registre.

53 straipsnis. Valstybės tarnybos valdymo informacinė sistema

Valstybės tarnybos valdymo informacinė sistema skirta valstybės tarnybos, valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų personalo valdymo sprendimams priimti, kitoms šiame Įstatyme ir su juo susijusiuose teisės aktuose nurodytoms funkcijoms įgyvendinti.

54 straipsnis. Valstybės tarnautojo pažymėjimas

1. Valstybės tarnautojo pažymėjimą į valstybės tarnautojo pareigas priimtam asmeniui išduoda jį į pareigas priėmęs asmuo.

2. Valstybės tarnautojo pažymėjimai išduodami remiantis šio Įstatymo 52 straipsnyje nurodyto valstybės registro duomenimis.

3. Valstybės tarnautojo pažymėjimo formą ir išdavimo tvarką tvirtina vidaus reikalų ministras.

4. Valstybės tarnautojas, praradęs valstybės tarnautojo pažymėjimą, privalo atlyginti naujo valstybės tarnautojo pažymėjimo gamybos išlaidas, išskyrus atvejus, kai valstybės tarnautojo pažymėjimas prarastas ne dėl valstybės tarnautojo kaltės. Naujo valstybės tarnautojo pažymėjimo gamybos išlaidas atlygina pats valstybės tarnautojas sumokėdamas į valstybės biudžetą nustatytą pinigų sumą arba tą pinigų sumą išskaitoma iš valstybės tarnautojo darbo užmokesčio.

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS TARNAUTOJŲ PAREIGYBIŲ PAREIGINIŲ
ALGŲ KOEFICIENTAI**

Eil. Nr.	Įstaigų vadovų ir karjeros valstybės tarnautojų pareigybių grupė arba pareigybė	Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigybės	Pareiginės algos koeficientas (baziniais dydžiais)		
			I įstaigų grupė	II įstaigų grupė	III įstaigų grupė
1.	Seimo kancleris	Vyriausybės kancleris, Respublikos Prezidento kanceliarijos kancleris	23		
2.	Vyriausybės įstaigos vadovas, Nacionalinės teismų administracijos vadovas, direktorius (taikoma įstaigos vadovui, kai įstaiga veikia visoje valstybės teritorijoje, ministerijos kancleris	Viceministras, Respublikos Prezidento vyriausiasis patarėjas, Vyriausybės kanclerio pirmasis pavaduotojas, Seimo Pirmininko sekretoriato vadovas, Ministro Pirmininko patarėjas, Ministro Pirmininko biuro vadovas	19,5–22,5	18,5–22	
3.	Seimo kanclerio pavaduotojas, Vyriausybės kanclerio pavaduotojas, direktorius (taikoma įstaigos vadovui, kai įstaiga veikia ne visoje valstybės teritorijoje),	Respublikos Prezidento patarėjas, Seimo Pirmininko patarėjas	18,7–21,5	17,9–21	16,2–20

Eil. Nr.	Įstaigų vadovų ir karjeros valstybės tarnautojų pareigybių grupė arba pareigybė	Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigybės	Pareiginės algos koeficientas (baziniais dydžiais)		
			I įstaigų grupė	II įstaigų grupė	III įstaigų grupė
4.	direktoriaus pavaduotojas (taikoma įstaigos vadovo pavaduotojui), teismo kancleris, prokuratūros kancleris, ministerijos gynybos politikos direktorius, generalinis inspektorius, grupės vadovas, vyriausiasis patarėjas	Vyriausybės įgaliotinis, savivaldybės administracijos direktorius, savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojas, Vyriausybės įgaliotinio pavaduotojas	17,8–19,5	16,2–19	14,5–18
5.	departamento direktorius, komisijos administracijos direktorius, tarybos administracijos direktorius, savivaldybės kontrolierius, įstaigos prie ministerijos kancleris, teismo pirmininko patarėjas, Vyriausybės atstovas Europos Žmogaus Teisių Teisme, gynybos patarėjas	Seimo Pirmininko pavaduotojo patarėjas, opozicijos lyderio patarėjas, ministro patarėjas, Respublikos Prezidento atstovas spaudai, Seimo Pirmininko atstovas spaudai, Ministro Pirmininko atstovas spaudai	11,5–18	10,5–17,5	9,5–16,5
6.	skyriaus, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje, vedėjas, Seimo komiteto biuro vedėjas (Seimo kanceliarijoje), Komisijų sekretoriato vedėjas (Seimo kanceliarijoje), Seimo posėdžių sekretoriato vedėjas (Seimo kanceliarijoje), komisijos sekretoriato vadovas,	ministro atstovas spaudai	10–16	9–15,5	8,1–14,5

Eil. Nr.	Įstaigų vadovų ir karjeros valstybės tarnautojų pareigybių grupė arba pareigybė	Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigybės	Pareiginės algos koeficientas (baziniais dydžiais)		
			I įstaigų grupė	II įstaigų grupė	III įstaigų grupė
	tarybos sekretoriato vadovas, seniūnas (savivaldybėje seniūnijos kaip biudžetinės įstaigos vadovas), vyresnysis patarėjas				
7.	skyriaus vedėjas, skyriaus, kuris yra kitame struktūriniame padalinyje, vedėjas, biuro vedėjas, seniūnas (savivaldybėje seniūnijos kaip savivaldybės administracijos filialo vadovas), patarėjas, vyriausiasis valstybinis auditorius, vyriausiojo prokuroro padėjėjas, teismo pirmininko padėjėjas, teismo skyriaus pirmininko patarėjas, teisėjo vyresnysis padėjėjas, gynybos patarėjo pavaduotojas, Seimo nuolatinis atstovas Europos Sąjungoje, specialusis atašė	mero atstovas spaudai, savivaldybės tarybos sekretorius, mero patarėjas	9,2–15	8,3–14,5	7,4–13,5
8.	vyriausiasis specialistas, specialiojo atašė pavaduotojas, vyresnysis valstybinis auditorius, prokuroro padėjėjas, teisėjo padėjėjas, teismo konsultantas	Respublikos Prezidento referentas, Seimo Pirmininko padėjėjas, Ministro Pirmininko padėjėjas, Seimo frakcijos referentas	7,7–13,5	7,1–13	6,4–12

Eil. Nr.	Įstaigų vadovų ir karjeros valstybės tarnautojų pareigybių grupė arba pareigybė	Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojų pareigybės	Pareiginės algos koeficientas (baziniais dydžiais)		
			I įstaigų grupė	II įstaigų grupė	III įstaigų grupė
9.	vyresnysis specialistas, padėjėjas (Seimo kanceliarijoje), valstybinis auditorius	Seimo nario padėjėjas-sekretorius, ministro padėjėjas, mero padėjėjas	5,7–12	5,3–11,5	4,8–10,5
10.	specialistas, teismo administracijos sekretorius, valstybinio auditoriaus padėjėjas, teismo posėdžių sekretorius		4,6–11	4,3–10,5	4–9,5

**VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ INSTITUCIJŲ IR ĮSTAIGŲ SKIRSTYMO Į GRUPES
KRITERIJAI**

Eil. Nr.	Seimą, Respublikos Prezidentą, Vyriausybę, teismų savivaldos institucijas aptarnaujančios įstaigos	Seimui ir (ar) Respublikos Prezidentui atskaitingos institucijos	Teismai ir prokuratūra	Kitos valstybės institucijos ir įstaigos	Savivaldybių institucijos ir įstaigos	Balai
1.	Valstybės ar savivaldybių institucijos ar įstaigos veiklos pobūdis:					
1.1.	Seimo aptarnavimo funkcijų vykdymas <i>arba</i> pagalba vykdant Respublikos Prezidento funkcijas <i>arba</i> teismų savivaldos institucijų aptarnavimas <i>arba</i> pagalba vykdant Vyriausybės ir Ministro Pirmininko funkcijas	valstybinio audito funkcijų vykdymas <i>arba</i> dalyvavimas formuojant valstybės politiką nacionalinio saugumo srityje ir jos įgyvendinimas	–	valstybės politikos formavimas ir įgyvendinimas keliose valdymo srityse	–	100
1.2.	–	skundų nagrinėjimas dėl pareigūnų ir kitų asmenų veiksmų ar neveikimo, dėl kurių gali būti pažeistos asmens teisės, laisvės ar teisėti interesai	–	dalyvavimas formuojant daugiau kaip vienos valdymo srities valstybės politiką ir jos įgyvendinimas <i>arba</i> valstybės	–	80

Eil. Nr.	Seimą, Respublikos Prezidentą, Vyriausybę, teismų savivaldos institucijas aptarnaujančios įstaigos	Seimui ir (ar) Respublikos Prezidentui atskaitingos institucijos	Teismai ir prokuratūra	Kitos valstybės institucijos ir įstaigos	Savivaldybių institucijos ir įstaigos	Balai
		<i>arba</i> dalyvavimas formuojant daugiau kaip vienos valdymo srities valstybės politiką ir jos įgyvendinimas		politikos formavimas ir įgyvendinimas vienoje valdymo srityje <i>arba</i> Europos Sąjungos struktūrinių fondų administravimo ir kontrolės funkcijų vykdymas		
1.3.	—	dalyvavimas formuojant vienos valdymo srities valstybės politiką ir jos įgyvendinimas <i>arba</i> valstybės politikos įslaptintos informacijos apsaugos srityje įgyvendinimas	—	dalyvavimas formuojant vienos valdymo srities valstybės politiką ir jos įgyvendinimas <i>arba</i> valstybės politikos įgyvendinimas daugiau kaip vienoje valdymo srityje <i>arba</i> neteisminės ginčų nagrinėjimo institucijos funkcijų vykdymas <i>arba</i> savivaldybių administracinės priežiūros funkcijų	—	60

Eil. Nr.	Seimą, Respublikos Prezidentą, Vyriausybę, teismų savivaldos institucijas aptarnaujančios įstaigos	Seimui ir (ar) Respublikos Prezidentui atskaitingos institucijos	Teismai ir prokuratūra	Kitos valstybės institucijos ir įstaigos	Savivaldybių institucijos ir įstaigos	Balai
				vykdymas		
1.4.	–	valstybės politikos įgyvendinimas vienoje valdymo srityje	–	valstybės politikos įgyvendinimas vienoje valdymo srityje	–	40
1.5.	–	valstybės politikos formavimo arba įgyvendinimo aptarnavimas	–	valstybės politikos formavimo arba įgyvendinimo aptarnavimas	–	20
2.	Valstybės ar savivaldybių institucijos ar įstaigos veiklos ir sprendimų galiojimo ribos:					
2.1.	–	visa Lietuvos teritorija	visa Lietuvos teritorija	visa Lietuvos teritorija	–	100
2.2.	–	teritorija, kurioje yra daugiau kaip 500 000 gyventojų	apygarda	teritorija, kurioje yra daugiau kaip 500 000 gyventojų	teritorija, kurioje yra daugiau kaip 500 000 gyventojų	80
2.3.	–	teritorija, kurioje yra nuo 100 000 iki 500 000 gyventojų	apylinkė	teritorija, kurioje yra nuo 100 000 iki 500 000 gyventojų	teritorija, kurioje yra nuo 100 000 iki 500 000 gyventojų	60
2.4.	–	teritorija, kurioje yra nuo 50 000 iki 100 000 gyventojų	–	teritorija, kurioje yra nuo 50 000 iki 100 000 gyventojų	teritorija, kurioje yra nuo 50 000 iki 100 000 gyventojų	40
2.5.	–	teritorija, kurioje yra mažiau kaip 50 000 gyventojų,	–	teritorija, kurioje yra mažiau kaip 50 000 gyventojų,	teritorija, kurioje yra mažiau kaip 50 000	20

Eil. Nr.	Seimą, Respublikos Prezidentą, Vyriausybę, teismų savivaldos institucijas aptarnaujančios įstaigos	Seimui ir (ar) Respublikos Prezidentui atskaitingos institucijos	Teismai ir prokuratūra	Kitos valstybės institucijos ir įstaigos	Savivaldybių institucijos ir įstaigos	Balai
		<i>arba</i> viena įstaigų sistema		<i>arba</i> viena įstaigų sistema	gyventojų	
3.	Valstybės ar savivaldybių institucijos ar įstaigos santykis su pavaldžiais ir nepavaldžiais subjektais:					
3.1.	–	–	–	vertikalusis vadovavimas, kai valstybės institucija ar įstaiga vadovauja ne mažiau kaip 3 pakopų pavaldžių subjektų sistemai, <i>arba</i> funkcinis vadovavimas keliose valdymo srityse	–	100
3.2.	–	–	–	vertikalusis vadovavimas, kai valstybės institucija ar įstaiga vadovauja 2 pakopų pavaldžių subjektų sistemai	–	80
3.3.	–	–	–	vertikalusis vadovavimas, kai valstybės institucija ar įstaiga vadovauja 1 pakopos pavaldžių subjektų sistemai, <i>arba</i>	–	60

Eil. Nr.	Seimą, Respublikos Prezidentą, Vyriausybę, teismų savivaldos institucijas aptarnaujančios įstaigos	Seimui ir (ar) Respublikos Prezidentui atskaitingos institucijos	Teismai ir prokuratūra	Kitos valstybės institucijos ir įstaigos	Savivaldybių institucijos ir įstaigos	Balai
				funkcinis vadovavimas vienoje valdymo srityje		
3.4.	–	–	–	dalinis funkcinis vadovavimas	–	40
3.5.	–	–	–	valstybės institucija ar įstaiga neturi pavaldžių subjektų	–	20
4.	Valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų surinktų balų santykis su valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų grupe					
	I grupė, jeigu įstaiga įvertinta 100 balų	I grupė, jeigu įstaiga įvertinta 200 balų; II grupė, jeigu įstaiga įvertinta 180 balų; III grupė, jeigu įstaiga įvertinta 160 arba mažiau balų;	I grupė, jeigu įstaiga įvertinta 100 balų; II grupė, jeigu įstaiga įvertinta 80 balų; III grupė, jeigu įstaiga įvertinta 60 balų	I grupė, jeigu įstaiga įvertinta 260 arba daugiau balų ($x \geq 260$); II grupė, jeigu įstaiga įvertinta nuo 200 iki 260 balų ($260 > x \geq 200$); III grupė, jeigu įstaiga įvertinta mažiau negu 200 balų ($200 > x$);	II grupė jeigu įstaiga įvertinta nuo 60 iki 80 balų; III grupė, jeigu įstaiga įvertinta nuo 20 iki 40 balų	

Pastaba. Gyventojų skaičius savivaldybės teritorijoje nustatomas pagal kalendorinių metų, einančių prieš kalendorinius metus, kuriais turi vykti eiliniai savivaldybių tarybų rinkimai, sausio 1 dienos gyvenamąją vietą deklaravusių asmenų ir neturinčių gyvenamosios vietos asmenų apskaitos duomenis, paskelbtus Lietuvos Respublikos gyventojų registro tvarkytojo interneto svetainėje šio tvarkytojo nuostatuose nustatyta tvarka ir terminais. Nustatytu konkrečios savivaldybės gyventojų skaičiumi vadovaujama iki kalendorinių metų, kuriais turi vykti kiti eiliniai savivaldybių tarybų rinkimai, sausio 1 dienos.

Šiame priede vartojamų formuluočių reikšmės

1. Valstybės politikos formavimas suprantamas kaip valstybės institucijų ir įstaigų veikla, apimanti tiesioginį Seimo ir Vyriausybės sprendimų projektų (įstatymų projektų, Seimo nutarimų projektų, Vyriausybės nutarimų projektų), nustatančių valstybinio administravimo subjektus ir jų struktūras, viešojo administravimo procesus, reglamentuojančių visuomeninius santykius atskirose valdymo srityse, rengimą ir teikimą Seimui ar Vyriausybei.

2. Valstybės politikos įgyvendinimas suprantamas kaip valstybės institucijų ir įstaigų vykdomoji veikla (planavimas, organizavimas, koordinavimas, reguliavimas, vertinimas ir kontrolė (priežiūra), vykdoma įgyvendinant teisės aktais nustatytą valstybės politiką atskirose valdymo srityse.

3. Dalyvavimas formuojant valstybės politiką suprantamas kaip valstybės institucijų ir įstaigų veikla, vykdoma darant poveikį rengiamų sprendimų projektų kokybei, vykdant vieną ar kelias aiškiai apibrėžtas funkcijas, susijusias su sprendimų projektų rengimu:

- 1) siūlymų dėl sprendimų projektų rengimo (ar atskirų procesų reglamentavimo) teikimas;
- 2) sprendimų projektų derinimas (koregavimas ir (ar) papildymas);
- 3) kompleksinis ar dalinis parengtų sprendimų projektų nagrinėjimas;
- 4) išvadų dėl parengtų sprendimų projektų formulavimas.

4. Valstybės politikos formavimo ar įgyvendinimo aptarnavimas suprantamas kaip specializuota valstybės institucijų ir įstaigų veikla, vykdoma pagal konkretų linijinį, funkcinį, programinį pavedimą arba pagal konkrečią instrukciją su aiškiu siekiamu materialiu rezultatu, kurią identifikuoja ir vertina pavedimą davęs subjektas (medžiagos kaupimo, registravimo, sisteminimo, informacinio aprūpinimo ar kiti techninio pobūdžio darbai, seminarų, diskusijų organizavimas, ekspertizių organizavimas ir įforminimas, taip pat kitų aptarnavimo funkcijų atlikimas).

5. Vertikalusis vadovavimas suprantamas kaip valstybės institucijų ir įstaigų veikla, kurią vykdant daromas poveikis pavaldiems subjektams (valstybės institucijoms ar įstaigoms).

6. Funkcinis vadovavimas suprantamas kaip valstybės institucijų ir įstaigų veikla, vykdoma nepavaldžių subjektų (valstybės institucijų ar įstaigų) atžvilgiu tam tikroje valdymo srityje, apimanti nepavaldžių valstybės institucijų ar įstaigų veiklos planavimą, metodinę pagalbą, koordinavimą ir kontrolę (priežiūrą).

7. Dalinis funkcinis vadovavimas suprantamas kaip valstybės institucijų ir įstaigų veikla, vykdoma nepavaldžių subjektų (valstybės institucijų ar įstaigų) atžvilgiu tam tikroje valdymo srityje, apimanti bent vieną iš šių funkcijų – nepavaldžių valstybės institucijų ir įstaigų veiklos planavimą, metodinę pagalbą, koordinavimą ar kontrolę (priežiūrą).

8. Viena įstaigų sistema suprantama kaip ministerijos arba kitos valstybės institucijos ar įstaigos valdymo srityje esančių įstaigų visuma.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis Įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį ir 3 straipsnio 9, 10, 11, 12 dalis, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.
2. Vyriausybė, kitos institucijos ir įstaigos iki šio Įstatymo įsigaliojimo priima šiam Įstatymui įgyvendinti reikalingus teisės aktus.

3 straipsnis. Įstatymo taikymas

1. Nepanaudotos kasmetinės atostogos, kurios valstybės tarnautojui priklausė iki šio Įstatymo įsigaliojimo, suteikiamos pagal iki šio Įstatymo įsigaliojimo galiojusį Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 36 straipsnį.
2. Iki šio Įstatymo įsigaliojimo į pakaitinių karjeros valstybės tarnautojų pareigas Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 14 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka priimti buvę karjeros valstybės tarnautojai ar įstaigų vadovai, atleisti iš pareigų pagal Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 5 punktą, dėl pareigybės panaikinimo ar sudarius šalių susitarimą dėl atleidimo (kai mokama kompensacija iki šio Įstatymo įsigaliojimo galiojusiame Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 41 straipsnio 6 dalies 2 punkte nustatytu būdu), ir buvę pakaitiniai valstybės tarnautojai (išskyrus pakaitinius valstybės tarnautojus, kuriems suėjo 65 metai), pareigas nepertraukiamai ėję ne mažiau kaip dvejus metus ir atleisti iš pareigų dėl negalėjusio eiti pareigų karjeros valstybės tarnautojo sugrįžimo arba atleidimo, pasibaigus Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nustatytiems terminams, turi teisę iki šio Įstatymo įsigaliojimo galiojusiose Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 11 straipsnio 3 dalyje ir 13 straipsnio 3 dalyje nustatytais atvejais būti priimti į valstybės tarnautojo pareigas pagal iki šio Įstatymo įsigaliojimo galiojusią tvarką. Laikas, kai šie asmenys ėjo pakaitinių valstybės tarnautojų pareigas, neįskaičiuojamas į iki šio Įstatymo įsigaliojimo galiojusiose Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 43 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus terminus.
3. Politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojui, priimtam į pareigas iki šio Įstatymo įsigaliojimo, atleidžiant jį iš pareigų pasibaigus politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautoją į pareigas priėmusio valstybės politiko ar kolegialios valstybės institucijos įgaliojimams, išėtinė išmoka mokama pagal iki šio Įstatymo įsigaliojimo galiojusią Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 41 straipsnio 1 dalį.
4. Valstybės tarnautojams, kurių pareigybės panaikinamos iki 2019 m. sausio 1 d., išėtinės išmokos dydis apskaičiuojamas pagal iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusią Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 41 straipsnio 2 dalį.
5. Pagal iki šio Įstatymo įsigaliojimo sudarytus šalių susitarimus dėl įstaigos vadovo (išskyrus įstaigos vadovą, priimamą į pareigas politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) ar karjeros valstybės tarnautojo atleidimo iš pareigų kompensacijos mokamos susitarime numatytu būdu – valstybės tarnautojo atleidimo iš pareigų dieną arba pagal iki šio Įstatymo įsigaliojimo galiojusią Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 41 straipsnio 4 dalyje nustatytą tvarką.
6. Valstybės tarnautojui, kurio pareigybė yra panaikinama iki 2019 m. sausio 1 d., apie pareigybės panaikinimą pranešama iki šio Įstatymo įsigaliojimo galiojusioje Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 43 straipsnio 1 dalyje numatytais terminais.
7. Iki šio Įstatymo įsigaliojimo galiojusiose Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 43 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytos garantijos taikomos jas įgijusiems asmenims tiek, kiek jiems tos garantijos būtų taikomos pagal iki šio Įstatymo įsigaliojimo galiojusį teisinį reguliavimą, bet ne ilgiau kaip iki 2019 m. liepos 1 d.
8. Šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme įstatymo 36 ir 37 straipsnių nuostatos taikomos tik materialinei žalai, atsiradusiai dėl veikos, padarytos po šio Įstatymo įsigaliojimo.

9. Valstybės tarnautojų, kurių pareigybės nenurodytos šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 1 priede, pareigybės nustatomos atsižvelgiant į šiame priede nurodytas pareigybių grupes ir joms priskirtas valstybės tarnautojų pareigybes.

10. Valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose iki šio Įstatymo įsigaliojimo turi būti aprašytos ir patvirtintos visos valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos valstybės tarnautojų pareigybės.

11. Iki 2018 m. liepos 1 d. valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose sudaromos valstybės tarnautojų pareigybių vertinimo komisijos, į kurių sudėtį įtraukiami toje valstybės ir savivaldybės institucijoje ar įstaigoje veikiančios profesinės sąjungos atstovai. Šios komisijos ne vėliau kaip iki 2018 m. rugsėjo 1 d. peržiūri atitinkamos valstybės ar savivaldybių institucijos ar įstaigos valstybės tarnautojų pareigybių sąrašus, įvertina šių pareigybių atitiktį šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme apibrėžtai valstybės tarnautojo sąvokai, sudaro šios sąvokos turinio neatitinkančių pareigybių sąrašus ir pateikia juos atitinkamų institucijų ar įstaigų vadovams.

12. Naikinant šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme apibrėžtos valstybės tarnautojo sąvokos neatitinkančią valstybės tarnautojo pareigybę, su asmeniu, ėjusių šias pareigas, su jo sutikimu sudaroma darbo sutartis dėl darbo toje pačioje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, jei vietoj naikinamos valstybės tarnautojo pareigybės, steigiama darbuotojo pareigybė, kuriai priskiriamos funkcijos yra tokio paties pobūdžio kaip ir naikinamos valstybės tarnautojo pareigybės.

13. Iki šio Įstatymo įsigaliojimo į pareigas įstatymų nustatyta kadencijai paskirti Vyriausybės įstaigų vadovai, įsigaliojus šiam Įstatymui, tampa valstybės tarnautojais – įstaigos vadovais ir eina šias pareigas iki kadencijos, kuriai jie buvo paskirti, pabaigos.

14. Jeigu iki šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo įsigaliojimo pareigas ėjusio valstybės tarnautojo gauta pareiginė alga su priedu už kvalifikacinę klasę buvo mažesnė už šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 1 priede nurodytą atitinkamai valstybės tarnautojo pareigybei nustatyto pareiginės algos koeficientų intervalo ribose esančią žemiausią pareiginę algą, valstybės tarnautojui paliekamos einamos pareigos ir jam nustatoma šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 1 priede valstybės tarnautojo pareigybei nustatyto pareiginės algos koeficientų intervalo ribose esanti žemiausia pareiginė alga.

15. Jeigu iki šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo įsigaliojimo pareigas ėjusio valstybės tarnautojo gauta pareiginė alga su priedu už kvalifikacinę klasę buvo didesnė už šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 1 priede nurodytą atitinkamai valstybės tarnautojo pareigybei nustatyto pareiginės algos koeficientų intervalo ribose esančią didžiausią pareiginę algą, valstybės tarnautojui nustatoma pareiginė alga, lygi jo gautai pareiginei algai su priedu už kvalifikacinę klasę, kuri gali nesutapti su šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 1 priede valstybės tarnautojo pareigybei nustatytais pareiginės algos koeficientais, kuri būtų mokama tol, kol asmuo eis iki šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo įsigaliojimo eitas valstybės tarnautojo pareigas ir kol šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo nustatyta tvarka jam bus padidinta ar sumažinta pareiginė alga. Tokiam valstybės tarnautojui turi būti nustatomas tam valstybės tarnautojui taikytinas pareiginės algos koeficientas. Šis pareiginės algos koeficientas apskaičiuojamas iki 2018 m. gruodžio 31 d. valstybės tarnautojo gautą pareiginę algą su priedu už kvalifikacinę klasę, padalijus iš šio Įstatymo įsigaliojimo metu taikomo valstybės tarnautojų pareiginės algos bazinio dydžio.

16. Iki šio Įstatymo įsigaliojimo į pareigas priimti valstybės tarnautojai, kurie neturi aukštojo išsilavinimo, toliau eina pareigas, bet ne ilgiau kaip iki 2024 m. sausio 1 d. Per šį laikotarpį aukštojo išsilavinimo neįgiję valstybės tarnautojai atleidžiami iš einamų pareigų, nemokant jiems išeitinės išmokos.

17. Iki šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo įsigaliojimo į pareigas priimti valstybės tarnautojai, kuriems pagal iki šio Įstatymo įsigaliojimo galiojusio Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 43 straipsnio 10 dalį buvo pratęsta tarnyba, valstybės tarnautojo pareigas eina iki tarnybos pratęsimo termino pabaigos.

18. Konkursų į karjeros valstybės tarnautojo ir įstaigos vadovo, priimamo konkurso būdu, pareigas bei atrankų į pakaitinio valstybės tarnautojo pareigas, procedūros, pradėtos iki šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo įsigaliojimo, baigiamos pagal iki šio Įstatymo įsigaliojimo galiojusiuose teisės aktuose nustatytą tvarką.

19. Asmenų, praradusių valstybės tarnautojo statusą iki šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo įsigaliojimo ir turinčių teisę atkurti valstybės tarnautojo statusą, taip pat grąžinamų į eitas pareigas, eitos pareigos prilyginamos šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 1 priede nurodytoms analogiškomis pareigybių grupėms. Valstybės tarnautojams, ėjusiems iki šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo įsigaliojimo departamento direktoriaus pavaduotojo pareigas, pagal šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 17 straipsnį atkuriant valstybės tarnautojo statusą, atkuriamas valstybės tarnautojo statusas – į ne aukštesnes kaip skyriaus, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje, vedėjo pareigas. Valstybės tarnautojams, ėjusiems iki šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo įsigaliojimo skyriaus vedėjo pavaduotojo ar poskyrio vedėjo pareigas, pagal šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 17 straipsnį atkuriant valstybės tarnautojo statusą, atkuriamas valstybės tarnautojo statusas – į ne aukštesnes kaip patarėjo pareigas.

20. Šio straipsnio 19 dalyje nurodytus asmenis priėmus į pareigas, jų pareiginė alga nustatoma vadovaujantis šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 27 straipsnio 4 dalies nuostatomis.

21. Iki šio Įstatymo įsigaliojimo į pareigas neterminuotai priimtiems įstaigų vadovams nuo šio Įstatymo įsigaliojimo nustatoma ketverių metų kadencija eiti atitinkamos įstaigos vadovo pareigas.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas